

12851/

1662, 10

806.

DIVINO ADSISTENTE NUMINE,
Magnifico Prudentum Astrææ Sacerdotum
CONSENSU,

IN ILLUSTRACADEMIA JENENSI,
SUB PRÆSIDIO

VIRI Magnifici, Nobilissimi, Excellentissimi atq; Consultissimi,

DN. CHRISTOPHORI PHILIPPI

Richters / Jcti & Antecessoris in hâc Salanâ

Celebratissimi, Comitum Sacri Palatii Cæsarei, nec non Sca-

binatus & Facultatis suæ Ordinarii eminentissimi, Consiliarii

Saxon-Curiæque Provincialis Assessoris gravissimi,

Dn. Promotoris mei Magni, & Doctoris summo obsequio

perpetim prosequendi.

J U S
DETRACTIONIS,

Das Recht
des

Abzugs (vulgo) Nachsteuer /

LOCO ET TEMPORE SOLITO

Palæstricæ Themidos coronæ

P. P.

HEINRICUS GOTHOFREDUS Gundelfinger /

NÖRDLINGENSIS.

ad diem 15. mensis Januarii

A. O. R. M. DC. LXII.

Cic. ad Attic.

Vigilat, audet, nullum video finem mali.

JENÆ è Typographéo JOHANNIS NISII.

37

3.

IN NOMINE DOMINI ET DEI NOSTRI
 JESU CHRISTI
 ad omnia Consilia omnesq; actus semper pro-
 gredimur
 FELICITER.
Imp. princ. l. 2. C. d. off. Praef. Prator. African.
 SECTIO,
 PROLEGOMENA EXHIBENS,
 Ejusdem
 S U M M A R I A

1. Pecunia rerum nervus.
2. 3. adducuntur comparationes duae.
4. Nihil tam munitum, quod pecunia expugnari non possit.
5. 6. Aerarii publici necessitas ejusq; utilitas.
7. 8. Quibus modis Aerarium locupletatur & pecunia colligitur.
9. usq; ad 17. recensentur modi Aerarium ditandi illiciti & irregulares.
18. 19. 20. Lupanaria, quae juri divino & civili contrariantur, à nullo Magistratu Christiano sine lesione conscientia tolerari possunt.
21. Ratio.
22. Consiliarii quales esse debent.
23. JUS DETRACTIONIS rectè licitis vectigalibus annumeratur,
24. Usu frequentia & quotidiana, plenius, perfectiusq; cognoscenda.
25. Ordo semper in Disputationibus observandus.
26. Quà methodo nostra Disputatio tractatur.

Eritò † Ulpianus Jctus ille ante alios excel-
 lens, post *Plutarch. in Cleom.* eleganter pecuni-
 as nervos Reipublicae esse testatur *l. 1. §. in cau-
 sa. 20. ff. de questionib.* quicquid etiam sagacis-
 simus Machiavellus *lib. 2. c. 10. d. Republ. Ro-
 man.* & Andius sine Bono (ita civem suum,

4.
2 per anagramma laudat *Cujac. 18. obs. 38. n. 35.*) ogganniat. † Quem-
admodum enim Medici negant sine nervis homines ambulare
posse: consimili ratione Rempublicam sine pecuniâ consistere nō
3 posse, statuimus: Et † veluti ventriculus cibo & potu carere ne-
quit, iisque deficientibus reliqua corporis membra elanguescunt,
ac tandem corrupta moriuntur: sic etiam Respublica, fulcra in-
contributionibus h. e. pecuniam non habens, diu salva esse non
potest. *Waremund. ab Ehrenberg d. subsid. ac oner. Rerūpubl. c. 18.*
Pecuniâ enim Imperii fines defenduntur, pauperes relevantur,
benè meriti remunerantur, atque sine eâ Rempublicam perpetuò
vix stare & nihil rectè agi à prudentioribus creditum est. teste *De-*
mosthene: δει δὴ χρημάτων, (inquiens) καὶ ἀνευ τῶν ἐδενέσι γινεσθῆ-
των δεόντων: Ἐ Aristotel. lib. 7. Polit. c. 8. τὰς γὰρ κοινωνῶντας ἐπι-
χρημάτων τινὰ εὐπορίαν, ὅπως ἔχωσι καὶ πρὸς πολεμικάς.

Ad summam, quò Regnum pecuniosius, eò potentius. *An-*
4 *ton. de Quevar. Horolog. Princip. lib. 1. c. 14.* nihil † quippe tam
munitum, quod pecunia expugnari non possit. *Cic. in Varr. pr. si*
5 modo via pateat a fello, auro onusto. *Id. ad Attic. c. 13.* Quare †
non obiter laborandum est Principi, ut instructus sit amplissimis
facultatibus, ad faciendos sumtus, qui necessarii sunt ad regen-
dum & judicandum; vel etiam ad belligerandum si necesse sit,
atque adeò, ut nihil publicis aut privatis usibus sibi desit. *Franc.*
6 *Burgersdicius Idea Doctor. Polit. c. 12. n. 1.* Hinc † etiam si quæ
sunt bono Rerumpubl. necessaria multumque utilia, in his certè
locum sibi vindicabit cura pecuniæ publicæ, Ærarii que publici,
prout totam Reipublicæ salutem in eo non sine laude ponit *Ar-*
7 *nold. Clapmarius d. Arcan. Rerump. lib. 5. c. 12.* Nec enim aliter li-
cet tueri Rempublicam nisi pientissimæ præstationes importen-
tur in publicum, ex quibus & limitares nutriuntur copiæ, ut resi-
statur hostibus, ut per agros ac urbes agantur excubiæ, perfruan-
tur item reliqui ordines attributis sibi salariis, reparentur quoq;
muri & urbes, denique omnia alia proveniant, quæ communem
utilitatem subditorum concernunt. *Novell. 161. c. 2. in fin.*

Quod cum maxima Ærarii p. necessitas, & præcipuum Poli-
7 tici muneris caput sit Redituum cura: modos † Ærarium locu-
pletandi, si gentium mores intueamur, varios deprehendimus.

Arni.

Arnifæus † *lib. 3. Doct. Polit. cap. ult. & Hippolit. in Princip. §*
c. 33. septem adducunt. (1.) ex agricultura, (2.) ex hostium spoliis,
 (3.) ex amicorum donationibus, (4.) ex sociorum pensionibus. (5.)
 ex mercaturâ. (6.) ex Tributis. denique (7.) ex vectigalibus. Quos
 modos prolixè consideravimus in Disputatione nostra de *Æra-*
rio, publicè Altdorffii habitâ, præside *Viro Amplissimo & Excel-*
lentissimo Dn. Felwingero P. P. ibid. longè celebratissimo, Patrono
gratâ memoriâ observant: devenerando. Th. 14. cum seqq. Verùm hi
 sunt modi saltem illi generaliores & regulares, sunt & alii specia-
 liores & irregulares, quos si omnes, qui apud Historicos & Poli-
 ticos reperiuntur, consecrari velimus, Iliada post Homerum scri-
 beremus, singulis enim ferè Regnis, Provinciis, imò Civitatibus
 suis placet peculiaris: Multifarias quippe Consilarii commi-
 niscuntur technas, quibus PRINCIPI queant coacervare thesau-
 ros: dum † unus, principi persuadet, ut vectigal imponatur pro
 urinâ, ceu tributum urinarium commentus est *Vespasianus,*
authore Sueton. in Vesp. c. 23. alter, † pro stercore *Lips. admirand. 10*
lib. 2. c. 6. vel pro fumo, fimo equino, prout idem *Vespasianus* ve-
 ctigal imposuit. † tertius, pro canibus, mulis, funeris transvecti-
 one, *Tholos. lib. 3. c. 5. & c. 7. n. 10. in fin.* item † pro nive vendita. 12
Parlador i. rerum Quotidian. c. 3. §. 2. alii † denique pro umbra & 13
 aëre, spirituque captando, *Cujac. 10. obs. 7. Heig. l. 2. quest. 40. n. 155.*
 sine † quibus tamen vita humana sustentari nequit. *Magnif. Dn. 14*
Carpzov. ad L. R. Germ. c. 8. sect. 2. n. 2. aut certè iis, queis † alma 15
 Naturæ benignitas nostram ultro indigentiam sublevavit, *Wen-*
delinus Polit. lib. 2. cap. 24. th. 23. Nec † silentio involendus est 16
 minus honestè ille modus pecuniam colligendi, qui è lupanari-
 bus, & quæstu meretricum percipitur, **Surentribus** / qualis
 † sub Caligula. *Sueton. in Calig. c. 40.* & Severo olim in usu fuit, 17
Clapmar. d. Arcan. Rerump. lib. 4. c. 19. hodieque † in Italia fre- 18
 quentatur. *Vid. Schönborn. 3. polit. 13.* Weil sie viel Milch
Birseintragen. *Dn. Carpz. ad L. R. Germ. c. 8. sect. 2. n. 6.* Sed 19
 † quid impurius? hæc sanè lupanaria à nullo Christiano Magistra-
 tu, sine læsione conscientie tolerari possunt: In † his enim tur- 20
 pitude omnium est turpissima, corruptela juventutis, morum, 21

„civitatis depravatio, corporis tormentum, animæ perditio.

Schönborn 3. *Polit.* 23. Dubitan? age, audi *Juvenalem sat. 6.*

Ab Venus ad nutum trahis omnia, seu magis urges.

Tu fera, tu caca es, tu caci janua Lethi:

Corpora tu maculas, tu animas in tartara mergis.

21 Et † cum mandato Dei graviter adversentur, *Kubach Cent. Quaest. Jurid. Polit. 2. Dec. 2. quest. 8.* atque adaugeatur potius quam minuatur Civitas delictis carnis, toleratis inibi publicis meretricibus & fornicariis. *Ritzel Synops. matrim. c. 9. theor. 2.* insuperque Imperatoria sanctione prohibita sint. *l. fin. C. d. spect. scenic. & Leon.* meritò in benè constitutis Rebuspub. non toleranda, sed omninò prohibenda. *R. A. zu Franckf. 1548. Speidel. specul. jurid. Polit. verb. Hurer/Hurerey.*

Ecquis verò non videt, hæc consilia omnia Principi & inhonesta esse & perniciofa: Optandum igitur esset, ut tales Conf-

22 liarii illud † *Senecæ de Vit. beat. c. 23.* perpetuò perpenderent.

„ Opes possideas, sed nulli detractas, nec alieno sanguine cruentas, sine cujusquam odio partas, sine sordidis quæstibus, quorum

„ tam honestus sit exitus, quàm introitus: quibus nemo ingemiscat quam malignus. O Terque quaterque beatus Princeps: felix Respublica: si ejusmodi rebus futilibus, tributa ac collectas imponendo, dignitatem suam non fœdent, nec istis inutilibus, Ærarium augendo, augustum suum nomen, & munus prostituant! Ita enim Cives exprimendi, ut succus supersit, quem hauriant; ita olera abscindenda, ut radix maneat, ita pennæ incidendæ, ut renasci queant. Inter omnes sanè istos redditus, quibus vigor rerumpublicarum constat, vectigalium certè usus longè est amplissimus. *Cic. pro L. Manil prout Ulpianus in l. inter publica. 17. §. 1. ff. d. V. S.* sub vectigalium appellatione locat, præcipuos illos licitos apud Romanos redditus, qui percipiebatur & in usum publicum influebant, etiam ex salinis, metallis, Piscariis &c. de quibus aliisque huc pertinentibus vectigalium speciebus omninò videndus est *Cæsar Bullengerus in accurat. tract. de Vectigal. pop. Rom. c. 16. & seqq.* Quibus † licitis vectigalium generibus non immeritò assignamus **JUS DETRACTIONIS**: quod, cum hodiè passim in viridi observantiâ sit, & in omnibus ferè locis Ger-

Ger-

7,

Germaniæ receptum, testatur *Johann Cöppen. decis. 5. n. 1. nostræ* verò legitimæ scientiæ magna lumina; *Ulpianus in l. 1. pr. ff. d. susp. tutor. & Paulus in l. 25. ff. d. liberat. legat.* notatu dijudicant intimiùs inspicere & scrutari ea penitus jubeant, quæ † usu sunt²⁴ frequentissima, operæ pretium me facturum ratus sum, si pro laborum specimine, pagellis hisce, hæc materia inserviret, & si quicquid de hæc materia, hinc inde vel in textibus juris, vel in Doctorum scriniis reperiatur, in medium producerem, & si non illustrare, quod ob virium imbecillitatem despero, prudentioribus tamen illuminandum proponere conarer: Senti quidem ab initio, quod viribus meis non sit conveniens, ita ut ejus gravitas à labore me penè deterruisset, sed cum perspectum habeam, illud quandoq; videri grave, cujus pleniorum cognitionem quis nondum hausit, itaque vires periclitare & pauca quædam pro ingenii tenelli modulo tradere stetit animus. Interea hoc *Catone* contenti simus, quin cogitemus illud vetus:

Ibant quo poterant, quo non poterant ibi stabant.

aut istud *Varronis*: Neque in bonâ segete nullum est spicum nequam, neque in malâ non aliquod bonum.

Quum † autem ordo qui cuncta disponit. *Borcholt. de feud. in. 25. proem. n. 1.* servari debeat, ne fœda confusio rerum suboriatur. *l. 5. C. d. legit. tutel.* ac sine methodo certâ nulla institui possit dissertatio, mihi quoque de hæc in præsentiarum tractaturo conveniet, ut consuetas disputantium orbitas secuturus certo procedam ordine: Sed non verbosos faciam commentarios. *l. 1. in pr. ff. d. O. 7.* sive ut *Maranta* alicubi loquitur, non faciam unum longum tractatum, *add. Rittershus. 9. Novell. 6. n. 114.* potius (ut dixi) citra radios verborum anfractus operam dabo, ut quantum commodè fieri poterit laconicâ brevitate, in has sequentes sectiones redigam. I. Etymologiam, Synonymiam, Originem & definitionem enucleabit. II. Quinam Magistratûs hanc Detractionis gabellam sibi vendicent, indicabit. III. De PERSONIS, quæ DETRACTIONIS quotam solvant, exhibeat. IV. De hujus Gabellæ solutionis exactione, agat. V. PERSONAS, quæ immunitatis privilegio investiuntur, enumeret. IV. In quibus bonis Detractio locum habeat, tractet. VII. Quibus modis immunitas ab hac gabella

8.
bella amittatur, exponat, Denique VIII. Quomodo ipsa De-
TRACTIO tollatur, ventilet. Cui labori ut ex altô adspiret im-
plorati Numinis divini gratia, omnibus votis ac suspiriis
contendimus.

SECTIO I.

De

ETYMOLOGIA, SYNONYMIA, ORI-
GINE ET DEFINITIONE.

SUMMARIA.

1. De notatione nominis prima instituenda disquisitio.
2. Unica sæpè res multis abundat denominationibus.
3. Quod demonstratur exemplo.
4. DETRACTIONIS Synonyma.
5. Ejusq; origo.
6. Vigesima pars hereditatum & legatorum olim *Ærario* inferenda.
7. à quo hæc vicesima sit sublata.
8. Sensus l. ult. C. d. *Edict. div. Hadrian. tollend.*
9. Licet vigesima hæc ab usu recesserit, simile tamen quid ubiq; loco-
rum invaluit.
10. Proponitur questio: An hoc jus Detractionis sit æquitati
consentaneum?
11. Respondemus Affirmativè.
12. 13. Rationes decidendi pro hæc sententiâ afferuntur.
14. 15. 16. 17. *Æquitas* hujus gabella demonstratur.
18. Oleum & operam contra Disputantes perdere.
19. Definitio Detractionis.
20. Pro genere definitionis ponitur *vectigal*.
21. Vox *vectigal* est analogæ.

I R Em verò ipsam aggressuris, ab † ETYMOLOGIA capiendum
aliàs initium, quæ rei propositæ vim aperit, eamque non me-
diocriter illustrat: Eâ namque cognitâ sæpè numero in ipsius rei
perceptionem provehimur, *Scaliger Exerc. 1. sect. 1. & lib. d. caus.*
lat. L. c. 4, p. 7. Sed cum hæc pueris etiam satis nota, inutile erit
de eâ verba hîc facere, & multum laboris in ea ponere.

Ety

9.

Etymologia vicina est **SYNONYMIA**; Unica † sæpè res multis abun- 2
 dat denominationibus, ut Hispani Equites, † qui verbis semper 3
 abundant, pecuniâ inter montes superbiæ & valles miseriæ defici-
 unt. Ingeniosè more suo **DN. GEORG. PHILIPP. Harsdörffer**
Incluta Reip. Noribergensis SENATOR desideratissimus, vñ εν αἰγίοις.
Studiorum meorum Fautor, post funera, piâ & gratâ memoria nomi-
nandus in sophist. act. 2. scen. 1. Hinc quadantenus faciunt inse-
 quentia, quando dicitur **JUS DETRACTIONIS** † Emigratio: 4
 vulgò **Nachsteuer / Abzug / oder Nachschoss**: defalcatio: de-
 cimatio bonorum: Gabella: **der Zehrpennig: abefahrt: sei-**
ne Güter verhunderten: Auflösung: Aufkauff: Abschei-
dung. *Vid. Besoldus Thesaur. Practic. verb. Abschoss. Wehne-*
rus obs. practic. verb. Nachsteuer. Speidelius specul. jurid. Polit.
Histor. observ. verb. Abschoss. Schwanmann Compend. juris
emigrationis sive detractionis, & alii, ex quibus Authoribus plu-
 ra hujus voculæ convenientia peti possunt, sed omnia in hunc lo-
 cum citare, supervacaneum esse duximus. Quocirca † propera- 5
 mus ad **ORIGINEM** Detractionis, (quippe origo cujusque rei
 potissimum est spectanda. *l. 1. ff. d. O. 7.*) de qua notandum venit:
Augustum Imperatorem primum authorem fuisse, ut de hære-
 ditatibus, quæ ab intestato, vel per testamentum peregrinis defe-
 runtur, (**wann ein Erbschaft einem Frembden zufällt / und**
ausser Landes geführt wird) vigesima † pars in **Fiscum** sive **Æ-** 6
rarium militare, (quod tum temporis bellorum continuatione
 admodum exhaustum erat) referretur. *Dion. lib. 55. ibi Τὴν τεῖκοσὴν*
τῶν τε κλήρων, καὶ τὸ δωρεῶν ἅς ἂν οἱ τελευτῶντες ποιοῦσι, πλὴν τῆ πένυ συγ-
γενῶν ἢ καὶ πενήτων καταλείψουσιν κατεστῆσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς 8 καίσα-
ξοῖς ἐπισημασθῆναι τὸ τελευτῶντος γεγραμμένον ὄξων ἐσημῆ γδ καὶ
πρὸς τὸν ποτὲ καταλυθῆναι κατὰ ταῦτα ἀνθις πὲρ ἐπισημασθῆναι. *add.*
Cluverus Epitom. histor. p. m. 151. Bodinus d. Republ. lib. 2. c. 6. Bullin-
ger d. Vectigal. c. 21. Speidelius. d. l. Hujus juris vestigia præbet jus
 commune *in l. 2. §. 44. d. O. 7. l. fin. in pr. C. d. Edict. D. Hadrian.*
toll. Peretz in Cod. d. tit. n. 1. Nobiliss. Excell. atq; Consultissimus Do-
minus Bechmann † *Etus & Antecessor hujus Salana celeberrimus,*
 B Cor-

Consiliarius Saxon. dexterrimus, Scabinatus & Curie Provincial. Assessor gravissimus, h. t. Rector designat. Magnific. Doctor & Hospes meus nunquam sine honoris titulo nominandus, in pralect. public. d. Pandectis, General. Select. c. 1. §. 1. Quousque vero † hoc vectigal duraverit, ferè non constat, nec etiam multum refert scire à quo Imperatorum potissimum sit sublatum, cum certum sit illud Justiniani ætate planè in usu esse desiisse, *per d. l. ult. verb. quia & vicesima hereditatis ex nostra recessit Republica.* Cujacius quidem *lib. 4. ad Paul. recept. sent. tit. 6.* de hâc vicesima inquit, illud Nervæ, Trajani, Adriani, Marci & aliorum Constitutionibus vel accisum, vel ex integro redactum, vel ad postremum abolitum esse: Alciatus verò *lib. 3. Disp. jurid. c. 6.* ut solet, audacter asserit, à Gratiano esse sublatum, idque ex Authoritate *Ausonii* quem id in gratiarum actione testari scribit: Nec fides adhibenda est *Zuchardo in l. ult. C. d. Edict. div. Hadr. toll. n. 48.* qui putat à Justiniano esse abrogatam in illo ipso Edicto. † Si enim verba *d. l. ult.* inspiciantur, satis apparet, jam tum ante Justiniani tempora non amplius in usu fuisse, cum disertè profiteatur, & vicesimam hereditatis recessisse ex suâ Republicâ, quò ipso indicat jam antè desiisse, nec se eam sustulisse. Non possum aliter, quin exclamem in Roman. vicesimam hereditatum: principio forsan tolerabile tributum, in hæredes extraneos divites lege Julia (*ut retulit Dion. lib. 55.*) sed postea grave domesticis ac liberis, quorum lachrymæ vectigales reddebantur, ideoque temperata vicesimæ lex & ad extremum abolita. Utut † verò prisca illa vicesima ab usu recesserit, simile tamen quid ad imitationem & exemplum ejus in Germania non tantum, sed & in aliis Europæ regnis invaluit, *Decian. Resp. 54. n. 55.* ut hæredes, legatarii, & peregrini de hæreditatibus & legatis extra territorium aliunde transferendis: vel subditi, si locum mutaturi in aliam se conferant ditio- nem, Domino illius territorii de suis bonis certam partem pensitare cogantur. *Vid. Magnificus atq; Consultissimus Dn. Richter / Jctus undiquaq; celeberrimus, Ordinarius eminentissimus, Dn. Præses hujus Disputationis dignissimus, Promotor & Doctor meus devoto observantia cultu jugiter venerandus Disp. 5. p. (mihi) 142. ad l. ult. C. d. Edict. Div. Hadr. tollend.*

Sed

II.

Sed Qu. † An hoc jus DETRACTIONIS æquitati sit con- 10
 sentaneum, & in benè constituta Republicâ tolerari pos-
 sit? Licet ejusmodi detractio tributa, rigida, exorbitantia,
 & odiosa esse videantur, per ea, quæ refert *Johann Coppen Quæst.*
11. n. 10. & pro Negativa sententia quædam adducat *Andr. Rauchb.*
part. 1. Quæst. 15. n. 5. Tamen ego, qui à Doctorum opinionibus
 non pendeo, sicut virgines Romanæ à fune, quando veritatis fun-
 damento suffulcior. (*ut verbis Zafii utar lib. 1. Conf. 8. n. 5.*) Con-
 trariæ, sc. Affirmativæ, † quæ majore rationum gravitate præ- 11
 ponderat, calculum addere non erubesco. Nam † expressè hanc 12
 sententiam approbat *R. J. d. Anno 1555. S. wo aber/ibi: gegen*
ziemlichen Abtrag der Nachsteuer/ wie es eines jedes Ortes
von alters hero üblich hergebracht und gehalten ist. Cui † Re- 13
 spondet *Constit. Imp. d. Anno 1594. S. und so viel/ibi: wir wollen/*
daß die Constitutio arrestorum ad illicita arresti facta, auch ges
wohnlicher herbrachter Nachsteuer/ Abzug/ nicht zu exten-
diren sey.

Deinde † generalem consuetudinem (quæ vim legis obtinet) 14
 jus hoc DETRACTIONIS approbare, in aprico est, per ea quæ
 adducit *Jacob Thoming. Decis. 26. n. 44.* ubi nullum esse ait exte-
 rarum vel ditionum Magistratum, qui sibi eam emigrationis, vel,
 hereditatis deductionem, speciali vel statuto, vel consuetudine,
 non arroget. Denique † jus antidori hoc requirit, ut abeuntes 15
 seu emigrantes, pro patrocínio præstito, gratitudinem exhibeant
 Magistratui. Nam † & Emphyteuta aut Vasallus jure antidora- 16
 li pro beneficio accepto, dominum suum aliquo honorario re-
 cognoscere tenetur: cur non talis emigrans, resque suas secum
 auferens, qui fortè per totam vitam privilegiis, subsidiis, & pro-
 tectione alicujus Magistratus vel Domini gavisus est, pro remu-
 netatione aliquid relinquat? *vid. D. Arumeus Disc. 6. ad A. B. c.*
16. tb. 13. Impium † sanè esset laborem mercede carere, *l. fin. C. d. 17*
alluv. ac officium ejus esse damnosum. *l. 6. §. 5. d. furt.* qui peri-
 culoso sudore commoda Reipublicæ quærunt. *l. 5. §. 3. d. Jur. im-*
 munit.

munit. Reinking. d. R. S. & E. lib. 1. class. 5. c. 4. n. 96. Cum etiam
 Magistratus sit Pater Patriæ, ideoque paternam pietatem imite-
 tur. *c. Apostolus §. sustinemus, extr. de Censib. Gail. lib. 1. obs. 17. Bor-*
nitius lib. 4. d. Aerario. c. 7. Dubium itaque nullum residet, quin
 jure optimo & justa æquitate hæc Detractionis tributa, & præ-
 stentur & exigantur, cum etiam puerum non latere possit, quanta
 jurium horum, justitia & æquitas sit. Proinde non inconvenienter
 18 *Dn. Schwannmann d. tr. c. 2. n. 122.* inquit: oleum ꝛ operamque
 „perdunt, damnum sibi & aliis creant, qui in tantâ luce contra ad-
 „huc disputare, & laborare adnituntur, cum Imperii Constitutio-
 „nes ejusmodi statuta & consuetudines disertè approbent, & con-
 „firment, verbaque textus aperta sint & clara, à quibus decedere
 „non decet, etiamsi mille glossæ, vel Doctorum authoritates contra
 „stent. ꝛ His præmissis accedimus ad definitionem seu mavis descri-
 „ptionem. Nobis autem, cum non semper subtilem dialectico-
 rum præceptionem ex voto nostro assequi & observare possimus,
 19 descriptio hæc veritati amicæ præ reliquis arridet. Quod ꝛ **JUS**
DETRACTIONIS sit vectigal, persolvendum ab illis,
 qui ex una civitate in aliam, bonis suis, habitandi causâ,
 transmigrant, vel hæreditatem, seu legatum inde eò, ubi
 20 domicilium habent, transferunt. Genus ꝛ posuimus **VE-**
CTIGAL, quod vocabulum ita generale est, ut sub se tanquam
 21 species comprehendat tributa, gabella & Datias; analoga ꝛ enim
 est vox vectigal, in genere omnem censum & proventum signifi-
 cans; prout dicitur alio nomine *συνωνυμῶς* Telonium, portori-
 um, portarium, Guidagium, pedagium, passagia, Datium, **Weg-**
geld/ Brückengeld/ Ungelt/ Niederlag/ Stand und Markt-
recht/ accis, licent. impost, quorum notationem cum ferè omnia
 barbarasint, ac usu confundantur, sedulò vestigat *Cass. Klock. in*
eleganti tract. d. Aerario lib. 2. c. 71. 72. seqq. Ulteriore[m] autem de-
 finitionis explicationem, ipsi tractationi servabimus.

SECTIO II.

QUINAM MAGISTRATUS DETRACTIO-
NIS GABELLAM SIBI VINDI-
CENT.

SUMMARIA.

1. Magistratus differunt.
2. Proponitur Quæstio: Cuinam Magistratui jus Detractionis competat.
3. Vectigalia & gabellas promiscuè usurpari.
4. Regalia quid sint?
5. usq; 11. Deciditur proposita Quæstio annexis rationibus.
12. 13. 14. examinantur priores opiniones.
15. Detractio propriè vectigal non est.
16. Tota res includitur Syllogismo.
17. Movetur alia Quæstio: An Civitatibus (propositò casu) competat jus Detractionis adversus consubditos?
18. Quæ sit nostra sententia, videre est.

COMPETIT JUS DETRACTIONIS ex jure superioritatis Magistratui: Magistratus ꝑ autem omnis non unius esse generis, sed potentiâ & jurisdictione differre, patet *ext. t. 9. ff. ad fin. usq; lib. 1. Digestorum*. Hinc ꝑ difficultate non caret: Quisnam Magistratus, habeat illam potestatem, hasce gabellas defalcandi? In hujus Quæstionis resolutione, Doctores non conveniunt; plerique ei solùm competere autumant, qui superiorem sive criminalem jurisdictionem, (quæ etiam merum imperium appellatur. *l. 3. ff. d. jurisd.*) habent, idque ex eò, quod DETRACTIO sit instar vectigalis, seu gabellæ, quemadmodum etiam generis loco vectigal posuimus; Gabellæ autem & vectigalia (quæ ꝑ promiscuè usurpantur. *Sixtin. de Regalib. lib. 2. c. 6. n. 12.*) ad superiorem Jurisdictionem pertineant, de quò vid. *Berlichius Concl. 52. n. 19.* qui ex Bertachino tradit: jura hæc non indistinctè cuivis Magistratui, sed illi tantùm competere, qui habet superiorem seu criminalem jurisdictionem, quia ejusmodi detractio est

B 3

instar

instar gabellæ, seu vectigalis: vectigalia verò & gabellæ ad illum, qui superiorem jurisdictionem habent, pertinent. Alii, solum Statibus Imperii, (qui sc. regalia habent) hanc potestatem defalcandi attribuunt, hanc rationem insinuantes: quod jure communi omne genus vectigalis (cujus species est detractio, *Der Abzug/die Nachsteuer*) pendeat ex Regalibus; Regalia t̄ autem nihil aliud sunt quam jura Majestatis, quæ sunt potestates variæ, quibus veluti Patribus majestas, tanquam totum aliquod potestativum, constat. prout definit *Prænobilissimus, Excell. atq; Consultissimus Dn. Struv. f̄tus & Antecessor in hac Salanâ, famæ diffusissima, Consiliarius Saxonicus, Scabinatus & Curia Provincialis Assessor meritiss. Facultatis suæ Senior & Decanus spectabilis, Promotor, ut de studiis meis insigniter meritus, ita eternâ animi devotione observandus. in Syntagm. Juris Feud. c. 6. aphor. 13:*

5 E t̄ contra non desunt, qui JUS DETRACTIONIS, ne dum Magistratui superiori, puta Principibus, Ducibus, Comitibus, & ex cooptatione in numerum statuum, Civitatibus imperialibus, item Nobilibus immediatis Imperii: sed etiam municipalibus Civitatibus, & cuivis Magistratui inferiori, competere asserunt, quam sententiam propugnat *Tob. Paurmeister d. Jurisdic̄t, lib. 1. c. 6. n. 5.* eumque secutus *Schwannmann d. tr. c. 3. n. 6. seqq.* dum t̄ jurisdictioni magis quam superioritati hoc jus accedere fatentur, idque t̄ fulcitur ex eò, quod DETRACTIONIS jus statutò & consuetudine iuduci queat. *Andr. Gail. lib. 2. ob. 36. n. 1.* Statuta t̄ autem condere & consuetudinem introducere, jurisdictionis esse, & ab eò præstari posse, qui jurisdictionem habet, dubium nullum est. *Mynsing. Respons. 49. Decad. 5. n. 20. Heigius quest. 23. n. 31. Dn. Arumæus d. Jur. publ. Discurs. 22. th. 4. §. ult.* Cujus sententiæ album adjicimus calculum, quin ut cum illo faciamus, persuadet praxis & quotidiana experientia: Nulla enim t̄ datur hodie municipalis civitas, nullus ferè vicus, in quorum uno quoque, suo Magistratui non minimum levis quædam competat coërcitio, qui refractarios, etiam invitos suæ sententiæ possit subicere: cum aliàs fieri per rerum naturam non possit, quam ut hâc deficiente, omnia judicia, jussaque Magistratuum elusoria fiant, & per consequens

sequens, quia nemo est, qui cogere repugnantes possit, infima
 summis reddantur æqualia. Coërcitio † verò hæc, verbo, voca- 10
 tur jurisdictio, quæ duplex est: Simplex sc. & illa, cui mixtum
 imperium inest, quæ habetur *in l. 3. ff. d. Jurisdic. vid. ad eam An-*
ton. Faber Conject. 4. c. 4. Simplex illa, jurisdictionis vocabulo,
 venire hîc non potest, quæ coërcitione omni destituta, est tan-
 tummodo potestas de Civilibus ac privatis causis jus reddendi,
 jure Magistratus competens. *l. 1. ff. d. off. ejus cui. m. vid. prelaud.*
D. Struv. Syntag. Jurisprud. Exerc. 6. tb. 52. Ergò extantibus so-
 lum his duabus speciebus, necessariò intelligenda illa, cui inest
 mixtum imperium. *l. 5. §. 1. ff. d. offic. ejus. l. 2. ff. d. jurisd.* Hanc
 itaque † jurisdictionem, tanquam omnis statuti & consuetudinis 11
 fundamentum habentes, possunt jura & statuta condere, adeo-
 que & ad illos Detractionis tributum, quippe quod statuto &
 consuetudine ubique, ubi valet, receptum est, pertinet: idque
 ideo magis, quò certius omnibus indistinctè Magistratibus, et-
 iam minima jurisdictione investitis, hoc jus attribuit *Klock d.*
Contrib. c. 5. n. 125.

Non † tamen duas priores opiniones tanquam falsas rejici- 12
 mus, habent enim suam certitudinem & veritatem: Nam me-
 rum imperium, mixtum longè superare, & præstantius esse, pro-
 pter insignem effectum, atque potestatem, quam possessori suo
 tribuit, certum est, adeoque nullum est dubium, quin & huic,
 gabella & multò magis competat: exinde tamen non sequitur,
 inferiori Magistratui hoc jus omninò non competere.

Ad † 2. Opinionem dicimus: Quamvis ratione originis 13
 jus DETRACTIONIS ad Regalia referatur. *Henricus Rosenthal d.*
feud. c. 5. concl. 74. n. 1. usus tamen & experientia docet, quod et- 14
 iam iis, qui merum & mixtum Imperium, aut saltem inferiorem
 jurisdictionem habent, competat, ut paulò antea dictum: Porrò
 † Detractio, propriè vectigal non est, sed *impropriè*, quod voculâ 15
 instar, (quâ *Cotbmann. in Consil. Acad. Resp. 19. n. 3.* utitur) liquidò
 evincit. † Nec ea, quæ de Vectigalibus prodita sunt, ad jus Detra-
 ctionis accommodari posse, videntur. Quippe vectigalia ad re-
 galia spectant. *cap. unic. que sint regal. in Feud. & à solo Principe,*
 (cum

(cum sint de maximo Imperio. *Constit. Frid. d. pace Constant. R. J. Anno 1576. §. dadurch dann*) imponuntur, non ab alio, qui superiorem recognoscit: Et ex Constitutionibus Imperii sine Cæsaris & Electorum consensu institui seu exigere nequeunt. Detractionis verò tributum à quòvis, jurisdictione vel utminimà præditò inducitur & exercetur, ut dictum.

Hinc ꝑ tota res huic Syllogismo includi potest. Quicumque merum & mixtum Imperium simul, vel mixtum tantum habet, sive id concessum ei sit à Principe, sive præscriptum statuto tempore, illis competit hæc detractio. Atqui Princeps, Comes, Baro, Nobilis, Civitas Imperialis, Municipalis, Præfectus, Academia, Collegia Canonorum, habent merum & mixtum Imperium simul, vel mixtum tantum. E. Major ex prædictis constat. Minorem confirmat praxis quotidiana & communis experientia. Proinde cum textus sit in promptu, quem usus, observantia & præjudicia confirmant, ulteriore deductione opus non est.

17 Quid ꝑ verò, si prædictæ Civitates à territoriali suo Principe certa privilegia sibi concessa possideant, v.g. liberum diversæ religionis exercitium, jus cudendæ cujusvis monetæ, & quæ plura privilegia esse possunt: An & illæ Civitates citra Principis expressum consensum, habeant **JUS DETRACTIONIS** ad-
18 versus consubditos, hinc commodè exurgit Quæstio? Nos ꝑ in præsentiarum brevitate studentes, hoc dubium sequenti distinctione haud ineptè decidi posse putamus: Aut speciale de non defalcanda gabella, pactum intercesit: Aut non: priori casu, illis adversus consubditos hæc defalcatio non competit, *arg. l. 23. ff. d. R. J.* posteriori verò casu, & has Civitates etiam citra Principis consensum, uti hæc Detractione posse, statuimus *per text. l. 75. ff. d. R. J. & arg. l. 24. §. 12. l. 26 ff. d. damn. infecto.*

SECTIO III.

De

PERSONIS, QUÆ DETRACTIONIS GABELLAM SOLVANT.

SUMMARIA.

1. *Continuatio.*

2. *Qui-*

2. *Quinam solvant.*
3. *Quilibet domicilium mutare & aliò migrare potest.*
4. *Ampliatur hac assertio exemplo Vasalli.*
5. *Limitatio.*
6. *Tenentur quoque ad præstationem hujus gabellæ Nobiles.*
7. *An illi, qui unius Principis subditi sunt, sed diversarum Curiarum.*
8. *Adfertur præjudicium.*
9. *Limitatur nostra sententia.*
10. *Statuta cujusvis loci observanda.*
11. 12. *Consuetudo vincit & abrogat legem.*
13. *Solvant heredum heredes.* *(emigrant.*
14. *Etiam illi qui spontè non solum, sed & invitè, propter religionem.*
15. *Ad quam præstationem cogi possunt.*
16. *Excipiuntur illi, qui ob religionem Vi. compelluntur emigrare.*
17. *Proponitur questio: An proposito casu, subditi emigrare teneantur?*
18. *Quid in vi vel necessitate compulsis propter delictum, obtineat.*
19. *Limitatur nostra sententia.*
20. *Etiam Cives alterius civitatis, jure retorsionis, quandoq; tenentur.*

HActenus † cui hoc jus DETRACTIONIS competat, pro ratione
 Instituti, satis, opinor, exædificavimus. Jam rectà tendimus
 ad Personas, quæ scilicet hanc gabellam solvant. Et † tenentur I.
 omnes omninò homines, qui bona aliò transferre, & domicili-
 um mutare volunt, ut possunt; cum unicuique de jure communi
 in alium locum migrare & liberè, quo velit abire, licitum sit. *l. ni-
 bil 31. ff. ad L. municip. l. 5. S. fin. ff. d. captiv. & postlim. rev. R. A.
 d. Anno 1555. S. wo aber. A. B. c. 16. Scotanus Diss. pandect. XXII.
 th. 9. Wurmser. Exerc. jur. publ. 6. q. 11. etiam † invito prioris loci
 Domino. Dn. Arumeus ad A. B. c. 16. quod exemplo Vasalli con-
 firmatur: qui quamvis beneficium maximum à Domino obtine-
 at, id tamen ei, si velit, etiam invito, refutare potest. *c. unic. d.
 Vasall. qui cont. const. Oldendorp. in Class. forens. action. rubr. de
 Actionib. modo † id malitiosè non fiat, Daniel Otto in Jure publ. c. 4
 19. p. (mibi) 454. v. c. mutandi judicii causâ: Nam domicilium
 mutaturus, si jam porrecto contra eum libello ex abrupto mi-
 grare**

C

grare tentet, præsumitur dolosè ad eluendam prioris Magistratûs jurisdictionem migrare velle. *Vid. Magnificus atq; Consultissimus Dn. Cass. Manz. Serenissimi Dn. Dn. Philippi Wilhelmi, Comitis Palat. Rehn. Ducis Bavaria & c. Cancellarius dexterrimus, immortale Palatinatûs fulcrum; Patronus meus, & meorum, Magnus, debitor honoris & observantia cultu apprimè de venerandus. Decis. Palat. Cent. Quest. 18. n. 21.* Idque probat non saltem consuetudo Germaniæ. *Gail. 2. obs. 36. n. 7.* sed & Hispaniæ. *Bodin. d. Republ. 1. c. 6. n. 28.* Quod non solum extenditur ad plebejos, sed etiam II. † ad Nobiles, dummodò generali consuetudine loci, jus illud indutum. *Berlich. d. concl. 52. n. 27.* nec aliud dispositum sit. *Jos. Nolden d. Statu Nobil. c. 17. n. 104.* adeò ut etiam III. Ejusdem † Principis vel Magistratûs subditi, in diversis Curiis, civitatibus & pagis habitantes, si in eo loco, ubi jus tale viget, hereditates & legata perceperint, vel emigrant, gabellam hanc exsolvere cogantur, veluti *Eßlingæ* obtinet: Ut si quis ex Hospitalis pagis in Civitate hereditatem vel Legatum aliquod recipiant, decimam inde hanc exsolvere debeant, testatur *Knipschild d. Jur. Civit. Imperial. 1. 2. c. 20. n. 35. in fin.* † Quæ sententia confirmari potest ex *Dnn. Scabin. Jenens. præjudicio An die Heimbürger zu Hordelstädt/ Balstädt und Ottenhausen Anno 1622. m. Majo.* Ob wohl an ezlichen Orten auch die jenige/welche nicht aus dem Land/so der Fürstl. hohen Obrigkeit unterworffen/ sondern allein in ein ander Gericht/ sich ihrer Gelegenheit nach wenden (*Dauth. d. Testam. n. 69. in not. quem sequitur Rauchbar p. 1. q. 15. n. 5. in verb. diversis curiis i. e. Gerichten*) Abzuggeld und Nachsteuer zu geben pflichtig: Dennoch dieweil vormahls bey Euch kein Abzuggeld gebräuchlich gewesen/ außserdann wann ewer Einwohner einer / in das Erffurtische oder sonsten außländische Gebiet häußlich sich begeben: So w:rdet ihr darbey nochmahls billig gelassen / vielweniger sind die jenigen/welche unter Ewren gesamten Gerichtsherrn unter unzertheilten Gerichtsstab gessen / und aus derselben

10.

selben Juncckern Dörffer einem ziehen/ auch in ihrer andern Dörffer einem sich niederlassen/ und nicht in frembde Gerichte ihre Haushaltung anstellen/ wann gleich bey solchen Juncckern die Einkommen und Gefälle getheilet / mit der Nachstewr zubelegen. **B. N. W.**

Cujus † limitatio esse videtur, nisi ex statuto aliud appareat, 9
ut si in eo dictum fuerit: wann das Erb in frembde Gerichte
gebraucht wird. **Schwannmann c. 5. n. 5.** Tunc enim de illis
hereditatibus & Legatis, quæ in alienas Jurisdictiones (Gericht)
ejusd. Principis transferuntur, nihil detrahi posse tradit *Berlich.*
concl. 52. n. 21. Quapropter † quod semper hic volumus monitum, 10
in omnibus hisce, statuta & consuetudinem cujusque loci obser-
vandam, eleganter monet *Klock c. 12.* quia non solum legis illa
vim ac potestatem. *l. 32. §. 1. ff. d. LL. l. omnes 9. ff. J. & J. Schnei-*
dewin. ad §. 1. J. d. J. N. G. & C. sed † & ipsa lege quodammodo II
major est, atque potentior, cum legem non raro vincat, & nul-
lum jus positivum sit, quod contraria consuetudine abrogari vel
tollī nequeat. *Vide Nobilissimum Dn. D. Struv. Doctorem meum,*
fidelissimum, cui ob paternam informationem, nunquam à me potest
reddi æquivalens. Exerc. π. 2. th. 22. seq. Unde † *Peregrinus, Consil. vol. 12*
2. consil. 5. n. 14. ei tanq. matri reverentiam deberi & transgresso-
res ejus, ut legis, judicandos esse ait. IV. Plerique heredes, in a-
lieno territorio hereditatem accipientes *Schwannm. d. l. V. † Hære-* 13
dum heredes l. 59. ff. d. R. J. VI. Non † solum illi qui spontè, pie- 14
tatis & conscientie, veræque religionis amore patrios lares lugu-
bri exemplo reliquerunt. **N. N. Anno 1555. §. Wo aber Unser.**
ibi auch der Churfürsten und Ständen Unterthanen / der
alten Religion / oder Augspurgischen Confession anhängig /
un solcher ihrer Religion wegen / aus Unsern auch der Chur-
fürsten und Ständen des H. Reichs Landen / Fürstenthum /
Städten oder Flecken mit ihren Weib und Kindern nieder-
thun wolten / denen soll solcher Abzug / auch Verkaufung
ihrer Haab und Güter / gegen zimlichen billichen Abtrag

C 2

der

- der Nachsteuer &c. Sed & ii, qui eo casu, ex necessitate & inviti emigrant, atq; sic lamentabili emigrandi beneficio utuntur, secundum rigorem *Instrum. Pacis Anno 1648. d. 27. Julii §. 12. ibi.* Und sollen weder den freywilligen noch aus Zwang abziehenden ihre Geburts Freyheits Freylassungs/Lehnbrief und testimonia ehelichen Verhaltens geweigert / noch doselbst mit ungewöhnlichen Reversen oder Decimation ihrer abführenden Haab über Billigkeit beschweret werden. Quæ Pax religiosa cum non distinguat, nec nostrum erit distinguere, præsertim tali in casu, ratio illa, propter quam Detractio solvitur, æque ac in spontanea emigratione militet, imò illa quæ coacta dicitur, certo modo spontanea dici potest. *Conf. Klock d. Contribut. c. 1. n. 240. item d. Jur. vectig. concl. 63. l. d. Anipschild d. l. n. 39.*
- 15 Et † quod mandatis ad id cogi possint, extat præjudicium in causa **Heylbronn contra Schwäbischen Gemünd G. Schencken Abzug betreffent.** *Vide sis Webner. Obs. Pract. verb. Nachsteuer.*
- 16 Meritò † tamen excipimus, illos, qui ob religionis confessionem, non spontè vel invitè emigrant, sed Vi & coactè repelluntur; ut si Magistratus Pontificius, Lutheranum (ut vocant) cogat, divenditis bonis aliò migrare, hoc enim modo, Magistratus loci, gabellam Detractionis ab emigrante exigere, jure non potest. *Ita Berlich. d. concl. 52. n. 15. Rümelin ad A. B. p. 2. D. 8. th. 6. Gylman tom. 1. Symphor. part. 1. tit. 3. vol. 1.* Hoc autè beneficium emigrandi,
- 17 Anttantæ sit necessitatis, ut videlicet subditus, si Augustanæ cōfessionis esse velit, simpliciter emigrare & discedere, nisi ejici velit, aut ei Religioni, quæ isto in loco est, adherere cogatur, magni momenti, & altioris indaginis est?
- Quæ dubitatio, cum in Camera in utramque partem sit disputata, & adhuc sub judice lis esse videatur, hanc litem non facimus nostram: Cupidus autem L. adire potest *Mindanum d. process. extr. lib. 1. c. 30. Thom. Maulii tract. de Pace relig. tit. 4. VII.* † Etiam illi nonnunquam gabellam solvere, de bonis suis tenentur, qui discedere compelluntur ob delictum, in quod se ipsos propriâ culpâ conjecerunt: *Vid. Berlich. d. concl. 52. n. 18.* & necessitas

tas ex facto emigrantis eveniat: ut si debitor obæratuſ bona ſua alienare cogatur, arg. l. interdict. 36. in ſin. ff. d. judic. l. ſi fidejuſſor 7. §. 1. ibi. ipſe ſibi ſatidationis neceſſitatem impoſuit. ff. qui ſatid. cog. Hartm. Piſtor. dec. 50. n. 26. Quod † tamen non procedit in iſtis 19 ſubditis, qui contra voluntatem, vi migrare compelluntur von einem Gericht in das andere: Ubi hæc gabella Detractionis non locum habet, ut in hiſce terris Saxon. Nam de iis jure concluditur, quod gabellam vel laudemium ſolvere non teneantur, prout elegantiffimè in terminis reſponſum fuiſſe meminit Magnif. Dn. Ordinarius, Præſes noſtra Diſp. Excell. Anno 1640. m. Julio. Hansen Wilhelm Claſern/Müllern zu Sulka. Seyd ihr vor ekliſchen Jahren / durch menſchliche Schwachheit / in Unglück gefallen / alſo daß ihr ob accuſatum adulterium, vermög Fürſtl. Befehlichs / mit ewren ſeeligen Weibe von Camburgk euch ins Ambt Koſla / nach Sulka / begeben müſſen. Ob nun wohl / da ihr biſhero alda ein Ackerland oder dergleichen unbeweglich zu Camburgk verkaufft / allezeit der Rath doſelbſt etliche Abfahrt oder Abzuggeld innen behalten: So iſt doch gedachter Rath ſolche indebitè innen behaltene und eingehobene Gelder / zu reſtituiren und zu erſtatten ſchuldig. B. N. B. Addatur Koppen Decif. q. 11. n. 15. 16. Alb. Brunus Conſil. Feudal. 44. in ſin. VIII. Cives † alterius civitatis, ubi 20 conſuetudine quidem hæc gabella recepta non eſt, qui in civitatem, ubi recepta eſt, transmigrant: Quod jure reſtorſionis procedit, de quo infra fortè commodior occaſio diſſerendi dabitur.

SECTIO IV.

De

HUJUS GABELLÆ SOLUTIONIS
EXACTIONE.
SUMMARIA.

1. Continuatio.
2. Solutio hujus gabellæ conſiſtit in pecuniâ.

C. 3.

3. In

3. In qua verò moneta, An in antiqua, An in nova, *Quæritur?*

4. *Qua sit nostra sententia, patet.*

5. *argumentatio à simili.*

6. *Exceptio.*

7. *Detractionis Quota incerta est, & variatur secundum locorum consuetudinem.*

8. *Quando solvi oporteat.*

9. *Formatur casus, & ex eo Questio.*

10. *Quomodo solvendum.*

11. *Cautione opus est, ne in estimatione quicquam retineatur.*

12. *Omnia debita prius solvenda.*

13. *Æs alienum bonorum appellatione non venit.*

14. *Dantur remedia ordinaria & extraordinaria hanc Quotam exigendi.*

15. usq; 21. *Quæ sint ordinaria.*

22. 23. *Quæ sint extraordinaria.*

24. *Exactio non debet esse violenta.*

25. *Ratio additur.*

26. *recensentur cautela, quibus Detractionis gabella evitari possit, & sic hæ actiones cessare coguntur.*

- 1 **C**Um † jam satis constet, Quinam hanc Detractionis gabellam exigant & qui solvant: sequitur Modus hujus gabellæ solutionis, qui in eo potissimum consistit, ut sciamus, **Quid, quantum, quando & quomodo solvi oporteat.** Illud itaque
- 2 Quod Detractionis nomine solvitur, † non in ipsis rebus, mercibus aut speciebus, sed in pecuniâ præsentî consistere debere certum est, generalique omnium locorum consuetudine roboratur.
- 3 *arg. l. 5. C. d. Vectigal. Sixtin. d. Regalib. lib. 2. c. 6. n. 82.* Sed † in quo monetæ valore, *die Nachstewr/* solvenda, an secundum veterem, vel novum valorem, non inconcinne hoc loco **Quæstionis & pulchræ indaginis est?** Et quanquam prima fronte dicendum videtur, solutionem hujus gabellæ, secundum monetam antiquam solvi debere, ex hæ ratione: Quia in ultimis

mis voluntatibus attenditur valor ex tempore dispositionis te-
 stamenti. *Bald. in l. pen. n. 8. C. d. V. S. & in l. omnium. 10. C. d. te-
 stam.* E. etiam hoc casu in statuti dispositione valorem ejus tem-
 poris, quo illud factum est, indistinctè attendi debere. Verum ¶ 4
 quia hæc gabella Detractionis mediante divisione hæreditatis
 datur, & propter migrationem, **Nachsteuer** debetur, concludi-
 mus valorem monetæ non secundum tempus factæ constitutio-
 nis, sed facti, hanc obligationem inducentis, æstimandum esse.
Baldus in l. illud. n. 13. C. d. SS. Eccles. Sic ¶ etiam à simili obser- 5
 vatur in delictis: nam pœna pecuniaria in delictis non simplici-
 ter sed mediante debito constituitur, unde & valor pœnæ non
 immeritò æstimatur secundum tempus delicti, *in pr. Inst. d. Obl.*
quæ ex del. nasc. ibiq; Harpr. l. ex maleficiis d. Act. & oblig. Exceptio 6
 ¶ tamen est, quando post constitutionem monetæ mentionem,
 facientem constituitur valor antiquus expressè, qui tempore
 constitutionis fuit. Quæ sententia verior est, quam etiam te-
 nuerunt *Webnerus obs. pract. verb. Nachsteuer. Mynsinger 4. obs.*
15. Arnold. de Reyger thes. jur. vocab. Abschoss. n. 6. De quanto 7
 ¶ Detractionis nomine solvendo, nulla certa & generalis regula
 constitui potest: sed sicut olim vigesima pars pretii illarum re-
 rum, puta hæreditatum, legatorum, ad alienos pervenientium,
 pendebatur: ita hodie illud *quantum* ex cujusque regionis seu
 loci antiquâ consuetudine addisci & judicari debet. Quandoque
 enim deducitur vigesima pars, quandoque decima quinta, non-
 nunquam quarta: **der dritte / vierzehende oder funffzehende**
Pfennig / plerique tamen in locis est pars *Decima*, veluti Fran-
 cofurti, Lubecæ. vid. *Dn. Mævius in Comment. ad jus Lubec. quest. 6.*
 in Palatinatu, in Württembergiæ Ducatu, **Fürstl. Wirttemb.**
Land Ordnung fol. 7. ut & in Patria meâ. *Mylers. succ. delin. de*
Princip. & stat. Imp. Roman. Germ. c. 63. p. (mibi) 535. Porro ¶ solu- 8
 tio hujus, de qua agimus, gabellæ, fieri debet statim, antequam he-
 reditas, legata, vel alia bona exportentur. Quid verò si aliquis
 annuatim pro æstimatione patrimonii & bonorum suorum cer-
 tam quotam solverit, **hat jährlich etlich 1000. Thaler ver-
 stewart.**

stewert/ illud autem patrimonium minuitur, adeò ut post mor-
 tem ipsius, heredes tantum capere nequeant, quantum adfuit :
 9 non immeritò dubitatur, † An hæredes bona illa aliò trans-
 ferentes, nihilominus de tanta summa, emigrationis ga-
 bellam solvere teneantur ? Ac licet non desint, qui pro Af-
 firmativa fortiter militent ; Expeditior tamen & juris rationi
 convenientior, sententia Negativa videtur : Ratio elegans est :
 Quia Gabellæ à Magistratibus cujusque loci imponi debent se-
 cundum æs & libram, h. e. secundum vires & qualitatem patri-
 monii ac cujusque obventionum. **Nach eines ieden Taxt und**
 10 **Vermögen. Dn. Carpzov. lib. 4. tit. 16. Respons. 72. ex †** quo col-
 ligitur, quod nemo Detractionis nomine plus solvere teneatur,
 quam quod æquum & justum est, ut pro 1000. centum. pro 100.
 11 decem. E † contra magna cautione opus est, ne in professione
 vel æstimatione quicquam retineatur : aliàs si quis bonorum suo-
 rum iniquum æstimaverit, aut bona minoris æstimet, quàm vi-
 deatur æquum, aut communis valor esset ; Fiscus vel Magistratus
 loci habet jus æstimationem offerendi & bona ad se pertrahendi :
Dasß alsdann die Stadt solchen Anschlag erlegen/ und dens-
selben/so sich selbst und sein Vermögen der Massen geschäht/
also mögen auflösen. vid. Sichard. part. 4. cons. 5. feud. in
 12 **pr. quem citat Wehnerus obs. præct. d. 1.** In ineunda tamen æstima-
 13 **d. concl. 52. n. 85.** Illud † enim bonorum appellatione non venit ;
 quod probatur (1.) tali argumento : Quæcunq̃ue nobis non pro-
 sunt, sed plus incommodi habent quàm commodi, illa propriè
 bonorum appellatione non poterunt venire. *l. 83. d. V. S.* Æs ve-
 rò alienum tale esse, non nemo non ignorat. E. (2.) uti nec lu-
 crum intelligitur nisi omni damno deducto, *l. 3. ff. pro socio.* ita
 bona non appellantur, nisi omni ære alieno deducto. *l. 39. §. 1.*
d. V. S. Atq̃ue hoc sensu dicit Jctus *in l. 93. ff. d. V. S.* omnia de-
 bita prius esse solvenda : quo factò, residua bona demùm rectè
 appellari, & in hisce etiam DETRACTIONEM locum habere,
 ut infra dicemus. Quod si verò huic præstationi se subducere
 omni

omni studio allaborant, quòd non rarò accidere solet, competunt
 gabellæ hujus exigendæ nomine Magistratui tam † ordinaria 14
 quàm extraordinaria remedia. Illa constituunt actiones tam
 personales quàm reales, ut (1.) datur Exceptio † compensa- 15
 tionis. Quando enim Magistrat⁹ emigrantib⁹ quid debet, potest
 per compensationem illis recusantibus summam detrahere, qua-
 tenus illa inter se mutuo concurrat. *l. n. ff. d. compens. l. 4. § 5. C.*
ead. Quod etiam invito creditore habere locum asserit *Dn. D. Hahn*
obs. Theor. pract. ad Tit. d. Compens. n. 10. (2.) Condictio † ex 16
 lege. *Klock de Contrib. c. 19. n. 28.* quæ competit, quoties consti-
 tutio aliqua nova lata est, quâ obligatio inducitur ad gabellam
 solvendam. (3.) Actio † hypothecaria, quæ datur ratione pi- 17
 gnoris Fisco in bonis debitorum constituti. *l. 46. §. 3. d. 7. Fisc. l.*
10. de Manumiss. (4.) Utilis † confessoria, quâ experitur Magistra- 18
 tus, jus DETRACTIONIS sibi competere prætendens, adversus
 eum, qui facultatem hanc imponendi negat. *Schneidewin. §. 2. n.*
10. Inst. d. Actionib. ad † exemplum enim Servitutum pro quovis 19
 alio jure incorporali; confessoria, negatoria agere permissum est.
d. §. ibiq; Rittersbusius. Hæc † fiunt mulctâ. *Gail. 2. obs. 2. n. 20. 20*
 vel executione †, *arg. l. 5. C. de fer. l. 7. C. d. exact. Trib.* quæ tamen 21
 ex abrupto fieri non debent, sed ita ut aliqua causæ cognitio præ-
 cedat, imò terminus solutionis constituatur. *l. 2. C. d. Indict.* plu-
 rimùm † autem uti solent arrestis, quibus res vel hæreditates à 22
 Magistratu loci ob recusatum Emigrationis Detractionisve debi-
 tum retinentur, ac pro justis licitisque expressè declarantur. *R.*
Absch. de Anno 1594. §. und so viel die Ungleichhe. idque † asserunt 23
dilucidè Gail. de Arrest. c. 1. n. 10. Friderus Mindanus d. process.
lib. 1. c. 30. §. 1. § 2. fol. 109. § Christoph. Schwanmann in process.
Cameral. lib. 1. c. 13. n. 17. seq. Præprimis autem utendi sunt mi-
 tiores ac Ordinarii illi modi. Executio † enim non debet esse vio- 24
 lenta, quæ ex multis nominibus nocet, *Clapmar. d. Arcan. Rerump.*
lib. 4. c. 25. quod quivis Magistratus studiosè observet, ne † Apol- 25
 lonii Thyanæi illud audiat, atrum sordidumque esse aurum, quod
 ex lacrumis oritur: & secundum *Ulp. in l. 33. de usur. præscriptum,*
 D gabel-

26.
268 gbellæ exactionem instituat. Evanescent t̄ autem hæ actiones, inter alia, si hæres vel legatarius hereditatem non dividat, nec portionem sibi debitam verè & realiter de uno judicio in aliud transportet, sed ibi relinquat, & fructus quotannis exinde percipiat. *Berlich d. concl. 52. n. 89.* Vel si legatarius confidit de herede, ut renunciât legato, vel curet apocham priyatam super debito legato fieri. *Dom. Cardinal. Tusch. tom. 4. pract. concl. lit. G. conclusion. 20. n. 1. 2.* plures Cautelas, quibus DETRACTIO evitari possit, tradit *Berlich dict. loc.* quò B. L. remitto.

SECTIO V.
De
PERSONIS, QUÆ IMMUNITATIS
PRIVILEGIO INVESTIUN-
TUR.
SUMMARIA.

1. Continuatio.
2. Immunitatis privilegio gaudet PRIMO Princeps & territorii Dominus.
3. inferiori in superiorem, & pari in parem non competit imperium.
4. SECUNDO. Consilarii Principum.
5. 6. adfertur ratio; ob quam illi immunes sint.
7. Idem dicendum de Camera & Parliamentorum Assessoribus.
8. TERTIO. Ecclesiæ ejusq; res.
9. hæc immunitas Ecclesiastica tempore Caroli V. inauditâ fuit.
10. 11. 12. QUARTO. Clerici, ob rationes allatas.
13. hoc privilegium Clericis concessum, rectè ad Pastores Evangelicos extenditur.
14. Hosce sequuntur QUINTO Professores.
15. 16. Quæ immunitas etiam aliis Doctoribus & graduatis personis competit.
17. 18. Quando non sunt immunes à Collectis,
19. 20. SEXTO Studiosi à jure Detractionis exempti sunt.
21. Quæ assertio ampliatur.

22. usq;

27.

- 22. usq; 25. adferuntur rationes, ob quas Studiosis concessa sint privilegia & immunitates.
- 26. Objectio.
- 27. 28. Responsio ad object.
- 29. Quid obtineat in bonis Studiosorum defunct.
- 30. Ratio differentia.
- 31. adducitur prejudicium seu responsum in istis terminis.
- 32. proponitur Questio : An illo casu hoc jus Detractionis Senatui oppidano, An verò Academico competat.
- 33. 34. Rationes pro Senatu oppidano.
- 35. usq; 39. Rationes pro Senatu Academico.
- 40. usq; 44. Responsiones ad priores rationes.
- 45. 46. gaudent SEPTIMO hac immunitate Doctorem, Professorum Uxores, liberi : idq; non sine ratione.
- 47. De Viduis non inconcinnè quæritur ?
- 48. usq; 52. adferuntur Rationes pro sententiâ Negativa.
- 53. 54. Affirmativa sententiâ verior propter rationes allatas.
- 55. usq; 59. Responsiones ad Rationes Negativas.
- 60. Datur instantia.
- 61. Responsio ad instantiam.
- 62. 63. 64. Limitatur nostra sententiâ.
- 65. remittitur OCTAVO hac gabella liberis exteris.
- 66. 67. adducuntur Rationes.
- 68. item NONO Parentibus exteris.
- 69. usq; 72. Quare ?
- 73. DECIMO. Conjuges.
- 74. UNDECIMO. Pauperes.
- 75. Qui ita pacti sunt.

Hucusque † satis elucescit, quæ personæ hanc DETRACTIO-
 NIS gabellam solvere tenentur, & quomodo; nunc ut ordi-
 ne procedamus, subnectere allubescit, quæ sint exemptæ & immu-
 nes ab hac Gabella. I. Princeps † & territorii Dominus,
 qui in loco aliquo sibi subdito, ubi JUS DETRACTIONIS rece-
 ptum est, hæres institutus vel legatarius factus, gabellæ imposi-
 tione

D 2

- tione gravari non potest, arg. l. 5. *C. de Vectigal.* cum etiam in omni concessione, à quâ aliàs regulariter privati non sunt immunes, Principis persona excipitur, arg. 2. *Feud.* 7. & † inferiori in superiorem, multò minus competat imperium, ac pari in parem.
- 3 *l. 4. d. recept. arbitr. l. 3. §. 3. ad Sct. Trebellian.* II. Consilarii †
- 4 Principum, *l. non minus C. d. Assessorib.* quia † censentur pars corporis Principis, *l. quisquis. C. d. crim. les. majest. Jul. Pac. An.*
- 5 *lys. ad Instit. d. Tutel. axiom. 8.* & † cum ipso Principe quasi unum corpus constituunt, dicuntur enim inhærere Principi sicut stellæ firmamento, principem etiam ita decorare reputantur, prout decorant radii solares solem. *Reinking. d. R. S. & E. lib. 1. Class. 5. c. 11.*
- 6 *n. 66.* Idem † est dicendum de Camera, & Parlamentorum Adessoribus, per expressum textum in *Cammergerichts Ordnung p. 2. t. 29.* ibi: und sollen Cammerrichter / Urtheiler Advocaten / Redner / Schreiber / und alle andere Persohnen / so lang sie ihr häußlich Anwesen bey und an dem Keyserl. Cammergerichte haben / samt ihrem Haußgesindt / auch ihre verlassenen Wittwen / Ungelds / Dak / Zolls und aller Beschwörung frey seyn.
- 7 III. Ecclesiæ † ejusque res, arg. l. 49. §. 2. *C. d. Episc. & Cleric.* utpote quæ ab omni exactione liberæ sunt. *l. 5. C. d. SS. Eccles. autb. item nulla. C. de Episc. & Cleric. Rosenthal. d. feud. c. 5. concl. 47.* Bona enim Ecclesiæ quæ dantur, Deo dantur, & sic efficiuntur
- 8 sancta sanctorum. *Schurff. consil. 44. n. 4. Cent. 1.* hanc † immunitatem Ecclesiasticam tempore Caroli M. fuisse inauditam, refert
- 9 *Goldast. d. Constit. Imp. tom. 4. fol. 122.* IV. Clerici † *d. authent. C. d. Episc. & Cler. c. quanquam 4. d. Censib. in 6. c. 24. caus. 24. q. 3.*
- 10 modò ne sint conjugati. *c. unic. d. cler. conjug. in 6.* Nam † res Deo consecratæ & à Clericis possessæ jure census liberantur. *c. in qualibet. 23. c. secund. canon. 24. c. 25. sancitam 23. q. 8. vid. Arnold.*
- 11 *Corvinus ad Jus Can. lib. 1. tit. 29.* Deinde † gabella hæc Detractionis non irrogatur, nisi qui civis est, vel aliàs jurisdictionis illius, qui detrahere vult, subjectus *Gail. 2. obs. 35.* Clerici autem ratione personæ, quàm bonorum suorum, jurisdictioni Civili subjecti
- 12 non sunt. *Besold. part. 2. consil. 172.* Et † hoc ipsum privilegium
- 13 Clericis

Clericis concessum ad Pastores & Ecclesiarum Ministros nostros Evangelicos rectè extendunt *Rnipschild lib. 2. c. 20. n. 41. Berlich. d. concl. 52. n. 30. 34.* Sunt enim verbi Divini Antistites, sacrarum literarum interpretes, unde apud Daniel: *c. 12. vers. 13.* à Deo ipso, munere divino donati sunt; fulgebunt enim sicut splendor firmamenti & stellæ in perpetuas æternitates. V. Hosce † sequuntur Professores, qui in Academiis publicè profitentur, quia illorum scientiâ totus illuminatur mundus. *l. 6. C. d. prof. & med.* Hi sanè à multis oneribus sunt immunes: Non enim pro tuenda Civitate tenentur excubias agere, nec milites Hospitio recipere, nec diurno vel nocturno tempore ad portas vigilare, nec lorice vel armis, quæ aliis imponuntur Civibus, instructi esse, nec collectam solvere. *Harprecht ad §. ult. de Jure Person. n. 55.* Sed † quanquam *Bartolus ad l. 6. tradat,* legis illius dispositionem, competere Professoribus vel Doctoribus actu legentibus tantum; contrarium tamen communiùs teceptum est, ut Advocatis, causarum Patronis & omnibus Personis legitimè promotis seu graduatis quoque conveniat. *per l. 14. C. de Advoc. div. jud. Alciatus in l. 1. solut. matrim. Besold. Dissert. d. Studiosis, Magistris, Doctoribus. & cap. 9.* Nam † & illi clientes suos docent, *arg. l. necessarium. 16. 2. §. 35. d. O. J. & §. fin. proem. Instit.* Et tanto majori honore digni sunt; quod hi rem ad praxin deducant, & in ipso opere veris & fictis quæstionibus versentur. *Heinr. Klock de J. vectigal. concl. 33. lit. 13.*

Hæc † autem immunitatis privilegia Doctoribus concessa, non comprehendunt contributiones, & onera ob bellum vel aliâ necessitatem inevitabilè indicta, ut testantur *Imp. Recept.* dùm expressè neminem quocunq̃ue modo etiam immunitatem, habentem à Turcicis & consimilibus contributionibus, immunem esse volunt. *R. U. d. Anno 1495. d. Anno 1550. d. Anno 1542. item 1613.* *S. nach dem es nun. ubi semper verbotenus Geist- und Weltliche/ sie seyn exempt oder nicht exempt, gefrent oder nicht gefrent/nemand außgenommen &c. Vid. Wurmser. Exercit. Jurisp. 6. q. 6. Ex quib. R. J. satis apparet, quod & Sacra Ecclesiarum bona his tributis*

D. 3. sint.

30.

sint subjecta. Addatur. *l. 5. l. 7. l. 10. & seq. C. d. SS. Eccles.*
 18 *c. si tributum 27. c. XI. quest. 1.* Hinc & † possessiones Ecclesiæ,
 quæ aliàs gaudent metatorum immunitate, privilegio suo, tali
 casu privantur. (*non obst. l. 1. C. d. Episc. & Cleric. c. 1. d. immunit.*
Eccles. c. non minus 4. c. ad versus 7. ext. eod. tit. Dn. Tabor d. metat.
p. 2. c. 3. n. 9.) & hoc exinde, quia necessitas non habet legem. *c. 4.*
ext. d. consuet. c. 4. d. R. J. & tunc omnia privilegia dormiunt.
 19 *Gail. 2. obs. 52. n. 26. Heig. part. 1. q. 18. n. 26.* Quin † & VI. Studiosi,
 qui ab omni solutione, pedagogii, aut exactionis genere, sub gra-
 vibus pœnis immunes esse debent, vid. prælaudatus D. *Bechmann*
in Diss. publ. d. privileg. Studios. c. 7. Zæsius ff. d. publ. & vectigal. n. 18.
 absoluto studiorum suorum cursu aliò migrantes exempti sunt à
 20 jure Detractionis, nec † de bonis aliunde allatis, puta, in testa-
 mento, studiis suis relictis, aut suâ industriâ quæsitis, ga-
 bellam Detractionis solvere coguntur. *Dn. Eberhard. Speckhan*
 21 *Cent. 2. Class. 1. q. 14. n. 12.* Quòd † adeò verum esse affirmat *Klock*
d. Contrib. c. 15. n. 12. ut eos, qui Academicis & Scholasticis ejus-
 modi privilegium immunitatis eripere, vel quavis ratione labe-
 factari conati fuerint, ut sacrilegos excommunicandos, & exilio
 22 deportationis subjiciendos statuatur. Sunt † autem Studiosis ju-
 venibus hæc privilegia concessa, ob reverentiam Studiorum, *l.*
quicquid. 5. C. d. Advoc. divers. jud. Ipsum Imperatorem in *l. eo-*
rum laborem in considerationem deducere non pœnitet, dum di-
 „ cit; Tantus est studiorum labor, ut multa mereatur, amittunt
 „ enim sibi charissimos, nempe Parentes, propinquos familiares,
 „ imò dilectissimam patriam, cujus memoriam dulcem esse dixit
 23 *Livius lib. 5. Decad. 1. & † tamen opus est patriam negligere,*
 ut sapientiam quis possit acquirere, quemadmodum fecisse legi-
 tur *Pythagoras*, qui adipiscendæ doctrinæ causâ, Ægyptum petit,
 Perfas, Cretam &c. *d. Plutarcho* legitur apud *Valer. Max. lib. 8.*
 24 Quàm † durum autem sit, liberos à Parentibus, à sororibus fra-
 tres, à Charissimis consanguineis & amicis, Consanguineos, ami-
 cosque separari, & experti noverunt, & jura testantur. *l. possessio-*
 25 *num. 11. C. Com. utriusq. jud.* Hinc † *PLATO de Legib. dial. 5. circ.*
 „ *pr. inquit.* Cum Peregrinus, amicis cognatisque careat, majore-
 rem

31.

rem & apud DEUM & apud homines meretur gratiam & misericordiam: Quis non revereatur, & majoribus præmiis, ac prærogativis non arbitretur esse dignos, eos adolescentes, qui ante annos curam gerentes virilem, neglectâ suavissimâ patriâ, relictis dulcissimis Parentibus, cognatis & amicis, totque commoditatibus, ac voluptatum illecebris repudiatis, gravissimis literarum Studiis impallescent; cum tamen alii ferè omnes otio, commensationibus, ludo, & voluptatibus sese totos devoveant. Dicis. † Hodiè Studiosi sunt devii, vagi, non studentes, desides & inhonesti, idcirco ea, quæ diximus, huc non quadrant, & sic neque privilegia illis competunt: Quasi quod omnes nunc hujus conditionis existant, & olim quoque hoc hominum genus non repertum sit. vel quod his & similibus voluerint concedere privilegia, Majores nostri: Non † certè de his loquuntur, quos describunt laborare contra propria commoda, sicut mulieres (ut ait *Cy. in l. 4. C. d. sponsalib.*) habere oculos ad fenestras, pignora apud Hæbræos &c. Verùm † homines isti indigni, eorumque mali mores, probis obesse non debent. *l. electio 26. §. final. d. noxalib. action.* Si sic ageretur, neque milites, neque clerici, vel alii, ulla haberent privilegia: Quis enim ordo est, quæ Universitas vel Respublica reperitur, quæ perversis hominibus & suis officiis ac prærogativis abutentibus careat? *Vid. Horat. Lucius d. privil. Schol. in præf. n. 28. 29.* Bona † verò Studiosorum, mortuis illis, oneri detractionis subjacent, adeoque heredibus eorum proximis, alibi habitantibus & eò hereditatem à Studio relictam, transferre cupientibus, portio recepta defalcatur. *Ratio † differentia* in eo est sita: Quod priori in casu persona consideratur, tunc enim ea, quæ accessoriè veniunt, gaudent privilegio clericorum: posteriori verò casu, bona sunt principaliter in consideratione, hocque casu secus est. *gloss. in c. si tributum 11. q. 1. d. Decimis.* Atque † ita in terminis nostris tradit *Job. Fridericus Schmid/ vol. 2. Consil. Argent. 48. n. 74. vers. zu kommen auf das dritte/ ibi: der Studenten Verlassenschaft/ wenn Sie nach ihrem Leben angetreten wird/ ist der Schulsfreyheit nicht mehr fähig: Derowegen sich die Erben billicher Weiß des Abzugs nicht zu klagen oder zu beschweren haben.*

Sed.

32 Sed † dubio carere non videtur, in tali casu, Cuinam Ma-
 gistratui; An Oppidano, An verò Academico hoc jus
 Detractionis competat? Respondemus, competere Senatui
 33 Academico. Cui Responsioni opponitur † I. Quod Peregrini,
 qui hereditatem à defuncto Academiae membro petunt, nihil a-
 liud sint quam forenses. Atqui in forenses non Academicus, sed
 34 municipalis Senatus jurisdictionem habere putatur, E. II. Quod
 † mutatione personæ privilegium mutari juris theorica dicat. l.
per procuratorem. ff. d. Acquir. hered. Bart. ibid. n. 3. Morte autem
 35 persona perit. E. Hisce † verò non obstantibus, prior sententia
 36 verior est, hujus decisionis rationes proferri possunt hæ, (1) † Quia
 Academia Jurisdictionem ab Oppidana distinctam habet & pos-
 fidet, & quemadmodum municipali Magistratui in suos cives eo-
 rumque bona jurisdictio competit: Sic quoque Academico Se-
 natui in suos cives eorumque res sit attributa Atqui decimare
 seu gabellam solvere est fructus jurisdictionis consuetudine in-
 troducitur & receptus. §. wo aber Unsre. p. 84. *Pacif. relig. Anno 55.*
facta & §. und so viel. p. 26. in Reces. Ratisbon. 1594. habito. Quo-
 circa cum Senatus Oppidanus in bona suorum civium defun-
 ctorum jurisdictionem sibi arroget, & à peregrinis civibus, de bo-
 nis istis, quæ exportantur, decimam percipiant: Quidni eodem
 37 jure eademque ratione Senatus Academicus de bonis suorum ci-
 vium defunctorum decimas exigat? (2) Quod † hereditas vice
 personæ defuncti fungatur. §. *servus. Instit. d. hered. Instit. §. 1. In-*
stit. d. stip. servorum. l. non minus. in fin. ff. de heredib. Instit. l. lega-
tum. 116. §. servo. ff. d. Legat. 1. l. mort. ff. de fidejuss. Ideoque Magi-
 stratus Academicus in defuncti Studiosi sui hæreditatem æque
 ac in ipsum defunctum jurisdictionem suam jure exerceat, & v. g.
 hæreditaria bona describi, & in inventarium referri interim rectè
 38 procuret: Imò † si Studiosus sine hærede moritur in Academia,
 tunc ei non succedit civitatis, sed Academiae Fiscus. *prælaudat. D.*
 39 *Wechmann dict. publ. coroll. 5.* Cæterum † superiores hæ de-
 cidendi rationes fient manifestiores & illustriores, si confuten-
 tur, quæ in diversam sententiam supra adducta sunt. Proinde
 40 † ad I. Dubitandi rat. Resp. (1) In jure DETRACTIONIS non
 perso-

personam hereditatis petentis, & auferentis, sed personam defunctam & ipsam hereditatem spectandum esse. *Hilliger ad Donnell. lib. 9. c. 1. lit. T. Andr. Rauchbar. part. 1. quest. 15. in fin. (2.) Resp.* † cum Magistratus Academicus æque ac Senatus municipalis suam distinctam ac peculiarem Jurisdictionem habeat, certè utrumque etiam Senatum forenses suos habere consequitur, & sic hæc objecto non oppugnat, sed propugnat Academiam.

Ad II. Rationem Dubit. † Resp. Non negamus, mutatione personæ mutari privilegium, neque de privilegiis quærimus, sed de jurisdictione & in specie de jure Detractionis, cui nimirum Senatui tali casu illud competat. Porro † mutatione personæ ita demum mutatur privilegium, si persona sit causa immediata privilegii. *Bald. in rubr. C. d. usufr.* Atqui † privilegii hujus causa immediata non est persona, sed dignitas & beneficium Principis. *d. Authent. Habita. C. ne fil. pro patr.* itemque Jurisdictio Academici Magistratus, ut proinde theoricæ ea hinc perperam accommodetur. VII. Eadem † etiam immunitate gaudent Doctores, Professorum, Advocatorum uxores & liberi. *l. 2. §. ult. C. d. Episc. & Cler. l. medicos 6. §. l. ult. C. d. prof. & medic. l. ult. C. d. priv. schol. Magnus Dn. D. Richter Ordinarius, Præses nostræ disputationis Excellentissimus, Diss. 2. ad d. Authent. p. (mibi) 36.* Ratio † quia alioquin mentio uxorum & filiorum, quos vivente marito & Patre immunes esse non poterat dubitari, planè esset supervacua & otiosa, quod non est admittendum, cum leges nihil faciant, nihilve dicant frustra & otiosa. *l. hæc stipulatio. §. divus. ff. ut leg. nom. cav. l. postliminii. in f. de captiv. & postl. rev.* & quia liberi una sunt cum patre persona. *l. fin. C. d. impub. & al. subst. & pars corporis paterni. l. 22. C. de agric. & censib. sortiuntur æquale cum patre privilegium. l. fin. C. d. fabricens. l. fin. C. d. præpos. agent. in reb.* Occurrit † nobis de VIDUIS enucleanda quæstio: An illæ post mortem maritorum, nihilominus hæc immunitate gaudeant? Et quidem prima fronte Negativa sententia videtur apprehendenda esse, quam etiam post Accursium in *l. medicos. §. filiis. C. d. prof. & medic.* *Jacob. Thoming. decis. 55. n. 28.* sequitur,

E

&

34.

48 & defendit seqq. rationibus. I. Quod † nulla lege expressum &
decisum sit, viduas immunitatibus perfrui debere. *Paulus Castrens.*
49 *consil. 330.* II. Ex † textu juris manifesto, qui privilegiariis perso-
nis, quoad vivunt, immunitates attribuit. *l. archiatros. in fin. C. d.*
metall. ex quo consequitur, mortuis personis, quibus immunita-
tes concessæ erant, beneficium quoque expirare simul & eva-
50 nescere. III. Huc † facit, quod munerum immunitas per-
sonis data, cum personis simul expiret. *c. 7. d. R. J. in 6. l. sordid.*
C. de Excus. munerum. l. atatem. in fin. ff. d. Censib. l. 1. §. 1. d. Jure
51 *immunit. Beatus D. Ungepaur. lib. 5. Decret. tit. 33. n. 6.* Idemque IV.
† colligitur ex *rubr. C. d. munerib. inter patr. & filium non contin.*
ex quâ intelligere cuius promptum est, vacationem munerum cū
52 Patre mortuo evanescere. Quibus † denique V. Dubitandi ratio
accedit: Viduas immunitates habere ex persona maritorum, &
mariti immunitatibus perfrui, ob operam & industriam, quam
Reip. præstant. E. & ipsis personis privilegiatis extinctis, & ope-
râ atque industriâ istarum personarum simul cessante, privilegia
quoque & immunitatum concessiones expirari & emori conse-
quitur. Verùm etsi hæc argumenta ita sint speciosa, ut non im-
meritò aliquem movere possint: veriore tamen opinionem il-
lorum esse existimamus, qui intrepidè Affirmativam sententiam
53 defendere allaborant; Hujus † decisionis ratio hæc dari potest:
Quia illæ perinde habentur, ac si virum suum superstitem habe-
rent. *l. fin. C. de bon. matern. l. 1. §. exactio. C. d. R. U. A. l. femina.*
118. vers. tamdiu igitur. ff. d. Senatorib. Roland. à Valle Consil. 86. n.
118. vol. 2. & consil. 15. n. 15. volum. 2. Qui inquit: Reginam Galliarum,
dum est in viduitate, Reginam vocari, & uti ac frui omnibus pri-
vilegiis, quibus Rex ipse dum vivebat, utebatur & fruebatur.
Quibus congruit illud *Ambrosii lib. 2. offic. 29.* ajens: Hoc sanè &
diligenter observandum est, ut privilegia viduarum intemerata
54 maneant, & sine ullâ serventur offensione &c. II. Pro † hæc sen-
tentiâ facit textus apertus *l. 3. C. de privil. Schol.* ubi non tantum
Scholaribus, sed eorum quoque uxoribus immunitates conce-
duntur sive adhuc vivant earum mariti, sive post mortem eo-
rum in viduitate constitutæ sint: plures rationes pro hæc nostrâ
sententiâ adduci possent, sed hæc nobis sufficiant. His

His † non adversantur rationes in contrarium adductæ, I 55
 enim quod concernit, etsi ille scribit, nulla lege expressa viduis
 immunitates nominatim indulgeri, tamen (1.) dicimus & rege-
 rimus, nulla lege expressâ, viduis immunitates, quas habent, di-
 rectè auferri vel denegari. (2.) Respond. legem, quæ viduis hanc
 immunitatem concedit, esse certam & expressam *d. l. medicos. 6.*
& l. quoties. (3.) Resp. Castrensem loqui de Tributis, & similibus
 oneribus quæ pro rebus immobilibus, quibus inhaerent, ipsas
 quoque viduas subire non negamus. Denique ratio decidendi
 supra pro viduis allata, ejus est ponderis, ut unius vel alterius in-
 terpretatione, quantumvis Classici autoritate infringi nullo
 modo possit.

Ad II. † Rationem Dub. Resp. Etsi textus in *d. l. archiatros,* 56
 immunitates Archiatris, quoad vivunt, attribuit, tamen de viduis
 eorum ne verbo quidem uno, mentionem aliquam facit, quod
 autem textus non dicit, neque nos dicere debemus. Ad † III. 57
 Respond. textus illi sententiam nostram magis confirmant, quàm
 infringunt. Quia dicunt, personis datas immunitates, non nisi
 cum personis interire: Atqui immunitates, de quibus agimus,
 concessæ sunt etiam viduis, *d. l. medicos & d. l. quoties.* E. non nisi
 illis mortuis, vel quod perinde est, conditionem suam mutanti-
 bus perire debent: tum quia disertè ostendunt privilegia & im-
 munitates rebus attributas, personâ unâ vel alterâ diem obeunte
 minimè extingui. Ad † IV. Resp. ibi non agitur de honoribus 58
 & muneribus, marito, uxori, Patri simul concessis, de quibus no-
 bis sermo est, sed tantùm de muneribus certis, quæ in personam
 Patris collata fuerunt. Denique † non obstat V. Dubitandi ra- 59
 tio. Hoc enim non negamus, Doctoris personam & operam ad
 immunitatum concessionem aliquid facere, tamen persona sola
 non est privilegii ejus causa immediata, ideoque etiam personâ
 extinctâ privilegium statim non perit. *Decian. Resp. 31. n. 63.* sed &
 aliæ rationes sunt, ob quas illis privilegia & immunitates conce-
 duntur, puta dignitas. *l. magistros. C. de prof. & medic.* itemque
 Virtus. *Bald. in nostram Auth. Habita C. ne fil. pro patre n. 10. in fin.*
 per quam Doctores etiam post mortem vivere creduntur. Et

Commiseratio. *d. Auth.* quam ad viduas velut miserabiles personas piè extendere licet: item matrimonii vinculum. *regeris*: † Quod soluto matrimonio, solvatur quoque vinculum matrimonii, quod tunc maritus & uxor pro una eademque persona haberi nequeant. Resp. Hoc † negamus, quod soluto matrimonio etiam societas conjugalis interrumpatur, quatenus superstes in viduitate permanet: Corpus quidem extinguitur, sed animorum consensus manet, & vidua portio esse censetur mariti sepulti, quæ memoriam ejus animo solo retinet, eumque in sepulchro veneratur, ac sine secundo potiùs vitam transigere, quàm vinculum & foedus cum defuncto marito olim initum, disrumpere cupit. *Petr. Gregor. in Syntagm. lib. 9. c. 4. n. 12.* Atque hanc sententiam confirmat praxis & observantia quotidiana.

62. Sciendum † autem est, ea, quæ hæcenus de Viduis dicta sunt, tamdiu procedere, quousque non inhonestè vixerint. *l. que adult. 29. C. ad L. Jul. d. adult.* Et viduitatis conditionem & fori non mutant, *v. c. si viduæ ad secunda vota transeant, aliique minoris dignitatis, vel alterius jurisdictionis subjecto nubant. l. 8. ff. d. Senat. l. 13. C. de dignitat. l. cum te. 10. C. d. Nupt. Hunn. ad au-*
- 63 *thent. Habita. p. (mibi) 62.* Tunc † enim priori dignitate & privilegio privatae, posterioris mariti sequentur conditionem. *d. l. 13. C. d. Dignit. Beatus Dn. Walther d. Statu & privil. Doctor. c. 15. §.*
- 64 *105.* Valdè † quippe indignum esset ejus honoribus, mulierem, perfrui, & fulgere, quem sprevit, cujusque animam, ut ait Justinianus, contristavit & malè affecit. *l. non tamen. §. nos igitur. de Nupt. Col. 4. D. Sichmann specul. Imp. Rom. c. 8. num. 107. VIII.*
- 65 Liberis † exteris, in Parentum bonis, turbato mortalitatis ordine hæc Detractio remittitur. *Magnificus Dn. Praeses, Doctor meus omni observantia molimine devenerandus, tract. ad l. ult. C. d. Edict. div. Hadr. toll. p. 143. ubi elegans præjudicium hanc in rem affert.*
- 66 Ratio † videtur esse, quia hereditariorum bonorum respectu, quæ per successionem ab heredibus exteris tanquam aliena acquiruntur, hæc gabella exigitur. Quæ certè in liberis cessat. *l. 1. C. d. imponend. lucrat. descript. quos Cujacius 25. obs. 4. rectè appellat Dominos minores, domesticos heredes. §. sui autem. Inst. de hered. qual.*

qual. & diff. immiscere seu retinere, non verò adire hereditatem. l. 2. §. ult. ff. d. bon. libert. gloss. in c. pastoral. 28. in verb. quasi de lucro. de Decimis. Ubi ¶ autem nulla est hæreditas, ibi quoque lo- 67 cum habere nequit Detractio. Atqui quando liberi Parentibus suis succedunt, ibi nulla est hæreditas. l. in suis. 11. ff. d. lib. & posthum. l. qui in aliena. 6. §. interdum. ff. d. Acquir. vel amitt. hered. Rauchb. quest. 15. n. 15. E. IX. Pari, ¶ Parentes, luctuosam hanc 68 portionem. l. 28. C. de inoff. testam. & duræ fortunæ solatium. l. 4. in fin. C. ad Sct. Tertull. percipientes, gaudent immunitate. Maullius de Homagio c. 10. n. 39. Berlich. d. concl. 52. n. 24. Iniquum ¶ e- 69 nim esset, liberorum obitu, satis afflictis Parentibus hujus præstationis afflictionem addere, gloss. ad l. 14. d. off. Presid. Reyger thesaur. juris verb. Abschoss. n. 7. Dixi: satis afflictis Parentibus. Enimverò ¶ alii naturaliter inveniri non possunt, quorum amor & fi- 70 delitati, fidi possit tutius, quàm Parentes; Illorum enim pectoribus penitissimis ab ipsâ naturâ Charitas liberorum est insita. Hinc egregiè Ovidius:

Et patrio Pater esse metu probor, aspice vultus ”
 Ecce meos, utinamque oculos in pectore posses ”
 inferere, & patrias intus deprendere curas. ”

Nec ¶ reperitur affectio ulla, quæ istam, in liberos superet Chari- 71 tatem, pietatemque paternam. l. cum furiosus 7. in pr. C. d. Curat. furios. Ea vis est σοφῆς ψυχῆς ἀγάς τὰ τέκνα, ut Parentes magis liberis, quàm sibi esse velint: Et amor à naturâ, hominibus insitus, descendit magis quàm ascendit. Senec. de Clem. lib. 1. c. 14. Hinc etiam filius meliorem amicum invenire non potest, quàm Patrem, ut, inquit gloss. in l. quidam. 46. in verb. instituere. ff. de heredib. Instit. in primis hodierno tempore: Sunt ¶ enim mortalium 72 plerique falsi, occulti, callidi, turpes animos sub dolâ modestiâ tegunt; & simplex ille candor, & candida simplicitas unâ cum Astræa terras nunc ferè reliquerunt. Hinc Augustin. Mundus quanto blandior, tanto est periculosior; nam cum arridet, fallit, & periculosè decipit. Et Chrysof. in dialog. 1. d. sacerdot. Difficile tempus est, & multæ sunt insidiæ. Nam sinceritas dilectionis perit, & in ejus locum successit pestifera calumnia.

73 X. Conjuges † siquidem si mortuo alterutro conjuge, superstes bona sua illata, vel portionem statuariam percipit, & aliò migrat, gabellam hanc solvere non tenetur, veluti in *Consuet. March. part. 1. tit. 8. §. 20.* cautum est his verbis: Das überbleibende Theil/ da es gleich das Gut behält/ und aus den Gerichten zeucht/ ist Abschoss zu geben nicht schuldig/ dann es nicht Erbe der Kinder gelt/ sondern sein eigen Gut behält und weg nimmt. *Schepliz d. l. XI.* Immunitatis † privilegio investiuntur Pauperes, hos enim dura premit quotidiana necessitas, dietim quippe laborantes pro quotidiano victu quærendo. *Gail. d. arrest. Imp. c. 9. n. 20.* adeò ut illorum opera ac industria vix alimentis sufficiant: *textus est elegans in l. cura. 4. §. inops. 2. ff. d. muner. & honorib.* hujus autem detractio- nis Gabellæ ratione patrimonii indicuntur, quapropter si isti e- migrants nullum habent Patrimonium, ibi nec hujus gabellæ exactioni locus relinquitur, cum non entis nullæ sint qualitates, nulla accidentia. *l. si Titio. 22. quando. dies leg.* Et inanis ac prorsus nulla sit actio, quæ ob adversarii inopiam effectum non sortitur, *l. nam is. 16. ff. d. dolo.* Unde frequens & solenne Germanis diverbi- um: da nichts ist/ da verliert der Kayser sein Recht. Eoque perti- net, quod in *Constit. Imperii*, inopiæ rationem habendam esse statuatur, atque hinc est, quod non steriles res possidentes ob ste- rilitatem, quasi paupertatem de iis rebus gabellas solvant. *l. for- ma. ff. d. Censib. Myns. Resp. 1. n. 30. Decad. 15. Vid. Cornel. Beninca-*

75 *fius d. privil. paup.* Denique XII. Quicumque † ita inter se pa- cti sunt invicem, ut alter in alterius ditionem emigrans, ab hac gabella sit immunis, *arg. l. 23. ff. d. Reg. Jur.*

SECTIO VI.
 IN QUIBUS BONIS JUS DETRACTIO-
 NIS LOCUM HABEAT.
 SUMMARIA.

1. Continuatio.
2. Omnia bona triplicis generis esse.
3. Bona mobilia quid sint.
4. Qua

- 4. *Quae immobilium appellatione veniunt.*
- 5. *media bona Quenam?*
- 6. *proponitur Questio An nomina & actiones, mobilibus; an verò immobilibus bonis annumerandæ?*
- 7. *Variant Doctorum opiniones.*
- 8. 9. *Qua nostra sit opinio, videre est.*
- 10. *mobilia bona omnia, hanc prestationem incurrunt.*
- 11. *etiam illa, quae extra domicilii territorium sita sunt.*
- 12. *limitatio.*
- 13. *Quid obtineat in mediis istis bonis? disquiritur.*
- 14. *Nos Affirmamus & illa Detractioni subjacere.*
- 15. usq; 19. *Rationes Dubitandi adferuntur.*
- 20. 21. *Rationes decidendi.*
- 22. usq; 26. *Responiones ad rationes dubitandi.*
- 27. *Gabella hac, seu Quota, non solvitur von ungewissen Schulden.*
- 28. *Nomina certa saltem & exigibilia in Inventario describi debent.*
- 29. *Movetur alia Controversia: Ob Nachfristen zu vernachlässigen.*
- 30. *Doctores non conveniunt.*
- 31. *Nos negamus.*
- 32. *Statuta & consuetudines, debent juri & recte rationi convenire.*
- 33. *Jus Statutarium Nördlingense quid hanc in re obtineat?*
- 34. *Hujusmodi prestationi subjacent bona immobilia, in loco domicilii sita.*
- 35. *Etiam de legatis hac gabella detrahatur.*
- 36. *limitatur hac assertio.*
- 37. *Cui hac Detractio sustinenda, an heredi: an legatario, controvertitur?*
- 38. *Respondemus distinguendo.*
- 39. 40. *priori casu heres hanc gabellam prestare tenetur, quia secundum voluntatem testatoris facere debet.*
- 41. *Posteriori verò casu legatarius.*
- 42. *Ratio hujus decisionis adfertur,*
- 43. *In mortis causâ donatis quid obtineat?*

44. usq;

44. usq; 47. malè porrigitur hoc jus Detractionis ad dotem, ob rationes in medium allatas.

- 1 **P**ost tractationem de PERSONIS, quæ sc. hanc gabellam imponere possunt, & quæ ejus exactiõni subjiciuntur; item quæ sint immunes. Ulteriùs si progrediamur, jam RES nobis veniunt dispiciendæ, in quibus scil. hoc jus DETRACTIONIS locum habeat. Omnes t certè res, omnia bona, quæ in patrimonio possidere unusquisque Paterfamiliàs potest, triplicis sunt generis: Mobilia, immobilia, & media. Mobilia t bona nostro idiomate germanico fahrende Haab/bewegliche Güter/Fahrniß/quid propriè sint, ex l. 77. d. Leg. 3. l. 1. ff. d. Edil. Edict. l. 1. ff. d. R. V. l. 3. §. Nerva. l. 30. §. item quod mobil. ff. d. acquir. vel amitt. poss. l. 15. §. 2. d. Re Judic. l. unic. C. d. Usuc. transf. l. 13. C. d. Serv. §. aq. l. 93. d. V. S. & ibi ex Gæddeo satis apparet. Nec t minori perspicuitate; quæ immobilium (Unbewegliche Güter/was Erd und Nagel fest ist) appellatione veniunt. Gotthofred. ad l. 6. §. 1. in pr. C. d. secund. Nupt. §. l. 2. C. ex quib. c. cess. long. temp. præscript. docet. confer. D. Struv. Diss. π. 3. §. 82. 83. Media t bona sunt actiones & nomina debitorum, germ. aufstehende Schulden, quæ incorporalia sunt, neque motus illis addi aut negari potest; Quæ
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6 An t immobilibus, an verò mobilibus rebus annumerandæ sint, arduam & elegantem dubitationem habet?
- 7 Quidam t illa indistinctè reponunt inter bona immobilia. And. Tiraquell. d. retract. lignag. §. 1. gl. 7. verb. ou aut res choses. Alii, inter bona mobilia referunt. Matth. Coler. decis. 59. n. 1. 2. 3.
- 8 Nos t communi Dd. suffragante sententiã respondemus, ad neutrum horum propriè referri, sed per se constituere certam & separatam speciem. l. Cajus. 86. in pr. d. Legat. 2. l. 15. §. 2. & §. 8. ff. d. Re judic. l. 7. §. in pecul. 4. ff. d. pecul. l. 78. §. 1. de Legat. 3. l. 3. ff. pro socio. l. 1. C. d. prator. pignor. Gail. 2. obs. 11. n. 9. quomodo etiam pronuntiatum tradit Nobilissimus Dn. Hahn in obs. Theor.
- 9 Pract. ad Sct. Trebell. Quod t si tamen ratione subjectæ materiæ ad certam aliquam speciem redigenda, actiones ad mobiles nobis competentes, mobilibus annumerari, pro immobilibus verò com-

41.

comparatas ad res immobiles referri existimamus, *arg. l. liberto. 21. §. Lucius 3. ff. d. ann. leg. junct. l. ult. π. d. contrab. emt. add. Gail. d. l. n. 11. & Wehner obs. pract. verb. Nachstewr.* Cujus distinctionis ratio hæc esse poterit, quod qui actionem ad rem habet, ipsam rem videatur habere, latè *Cardinal Tusch. pract. concl. lit. A. concl. 108.* Quoties enim duo sic se habent, ut de uno proveniatur ad aliud, tunc dispositum in uno, censetur etiam dispositum in alio. Descriptis hisce juribus, PRIMO † Mobilia omnia sive in loco 10 domicilii, sive extra illum sita, hanc præstationem incurrunt: Ea enim semper Domini personam sequuntur, ita ut mobilia ejus jurisdictioni obnoxia sint, quem Dominus Magistratus agnoscit. *Bald. in d. l. mercatores. C. d. commerc. & mercat. Gail. 2. obs. 124. n. 18. Modestin. Pist. Conf. 31. Vol. 1. quest. 5. n. 50.* Ut † si quis Nörd- 11 lingæ, utpote loco domicilii, moriatur, & mobilia alibi, puta Noribergæ relinquat, eò casu decimæ portio de bonis istis mobilibus, non ad Magistratum Noribergensem, sed ad Nordlingensem pertinet, usque adeò ut quantumvis Nördlingæ jus DETRACTIO- NIS in Usu non esset, tamen Noribergæ Detractio omninò cessaret, fulcit hanc decisionem *l. 35. §. 3. & seqq. d. hered. Instit.* ubi apertè dicitur, res ad aliud territorium translatas, ut ibi perpetuò non sint, pertinere ad patrimonium domicilii ejus, qui transtulit. Quam † tamen sententiam limitamus: si scil. defunctus nullum 12 certum fixumque domicilium habet, ut quam plurimi reperiuntur, veluti sunt Nobiles vagabundi, scribæ, ministri, famuli Doctorum &c. Eorum enim suppellectilis, bonorumque mobilium, quæ secum portant, Detractio, ad Magistratum mortis pertinent: Si nihil secum habent, ad Magistratum illius loci ubi mobilia inveniuntur. *Berlich. d. concl. 52. n. 71. 72.* Quæ autem mobilium appellatione continentur, ex supra citatis Legibus apparet. An verò ultra suppellectilem domesticam, puta catenas aureas, armillas, annulos, Gold/Silber/Edelgestein/Kleinodien/pannum linteum, vestes, frumentum, &c. quæ omnia appellatione mobilium venire scribit *Specul. in tit. d. fruct. & interesse, vers. sed pone Prælati.* hîc etiã contineatur pecunia parata vulgò Baarschafft/Baargeld: (quam Peregrinus secum portat) a-

F

deo-

decoq; de illa, debita portio sit defalcanda, quæsitum me-
 mini? Quod Affirm. arbitramur. Tum quia mobilium appel-
 latione continentur illa, quæ de loco ad locum moveri possunt:
 At textus juris nostri Romani pecuniam suâ naturâ esse mobilem
 expressè firmant textus *Novell. 22. c. 45. vers. si verò univers. Auth.*
hoc nisi. C. d. solut. Et mobilibus Legatis etiam pecuniam paratam
 censer legatam, in terminis tradunt *Cravett. consil. 934. n. 3. Me-*
noch. consil. 407. n. 5. & 8. Tum quia plurimorum locorum idio-
 mate, ut Saxonico, Marchico &c. *fahrende Haab* omnia bona
 mobilia denotet. *Vid. latius Ernest Cothmann. respons. 48. vol. 4.*
n. 34. qui hanc Quæstionem pereleganter movet, & fretus autho-
 ritate Amplissimæ Facultatis Juridicæ, super simili facti specie,
 Affirmativè decedit. Atque hoc, in rebus mobilibus expeditum
 13 est, *vid. Berlich. d. Concl. 52. n. 67. 68. 69.* Sed † quid dicen-
 dum de mediis istis bonis, puta nominibus, actionibus,
 & pecuniis sub pensionibus in alterius territorio exposi-
 tis. (*von aufstehenden Schulden und Rentgeldern in ande-*
rer Obrigkeit Gebieth.) Utrum & illa Detractionis oneri
 subjaceant, & cujus bono cedant? Quæstio hæc ob discre-
 pantes Dd. opiniones satis difficilis est: Alii enim negant: Alii
 14 affirmant: Alii aliter atque aliter distinguunt. Nos † sine ullo
 distinctionis foedere, Affirmantium sententiæ subscribimus, pro
 quâ etiam non unius, sed trium collegiorum (in quibus Viri spe-
 ctatæ gravitatis, Prudentiæ, Doctrinæ & experientiæ assident) de-
 cisiones & res judicatas extare & militare testatur *Schwanmann*
d. tr. c. 3. n. 29.

15 Pro ratione Dubitandi adduci potest I. † *l. fin. d. juris d. omn.*
jud. & cap. fin. ext. d. Constitut. in quibus textibus dicitur, quod
 extra territorium jura municipalia, seu jurisdictionem suam ex-
 tendi nemini sit concessum: Proinde cum Jurisdictio radix sit
 impositionis collectarum, & ea in alio territorio deficiat, sequi-
 tur, exactionem hujus gabellæ Detractionis deficere. Nam limi-
 tata causa semper producit limitatum effectum. *l. si irrogatur. ff.*
d. adoptionib. l. arg. C. d. Transactionib. Quam sententiam late

con-

43.
 confirmat *Mynfinger* §. *obs.* 19. *Gail.* 2. *obs.* 124. *Obst.* II. Quod ¶ 16
 nomina dicantur esse de bonis illius territorii, ubi eorum ex actio
 de jure & facto fieri potest, per text. *l.* 47. §. 2. *d. admin. tutel.* & *l.*
100. de solut. h. e. de loco eò ad quem solutio destinata est, & ubi de-
bitor degit, & efficaciter sine ullâ tergiversatione conveniri pot-
est. Jacob. Schult. in add. ad Modest. Pistoris Quæst. 124. n. 131. III.
 ¶ Hùc facit *l. si unus. §. pacta quæ, vers. ante omnia. ff. d. pact. l. fin.* 17
C. de hered. act. gl. in l. 3. ff. pro socio. ubi actiones expressè di-
 cantur etiam adhærere ossibus debitoris, nec ejus personam egre-
 di. IV. Ratio ¶ dub. desumitur ex *l. Cajus. 68. d. Leg. 2.* ex quâ col- 18
 ligunt, nomina debitorum nusquam esse in loco. E. nec erunt in
 loco, ubi statutum hujusmodi viget, vel defunctus domicili-
 um habuit. Et V. Posito, quod sint in loco, nomina tamen seu
 actiones inhærere dicuntur isti loco, in quo contractus est cele-
 bratus: per ea quæ recenset *Jacob Schult. d. l. n. 132. seq.* Denique
 ¶ VI. Quod Debitor id, quod mihi debet, magis ipse possidet, 19
 quam Ego. *l. 13. §. 15. d. pet. hered.* Cur igitur nomina non magis
 ex debitoris domicilio æstimabuntur? Hi ferè sunt textus, qui
 pro contraria sententia in medium adduci possunt.

Verùm his non obstantibus, nostra opinio longè verior est,
 quæ I. confirmatur ¶ exinde, quia bona illa media loco non 20
 circumscribuntur, sed æstimantur ex personâ creditoris, ac di-
 cuntur eo in loco esse, ubi creditor domicilium habet. *Vid. Rusp-*
schld d. l. n. 33. II. Corroboratur ¶ hæc opinio. Quia Actio quæ 21
 pro nominibus datur, Personæ velut character fidei nostræ tena-
 cissimè inhæret. *gl. in l. 3. pro soc. ab eaque separari non magis pot-*
est, quàm anima à corpore. l. quis ergò casus. 16. & ibi gloss. in verb.
in omnib. de Peculio. l. 3. vers. actiones apud te. C. d. novat. Dom. Card.
Tusch. tom. 5. præct. concl. lit. N. concl. 62. n. 4. III. juvat hanc sen-
 tentiam textus eximius *l. si fideic. 50. §. 1. de judic. & l. fin. vers. quid*
enim predest. C. d. præscr. long. temp. ubi dicitur, quod æs alienum
 non ejus sit loci, ubi existit, sed hereditatis & universarum facul-
 tatum. *Andr. Rauchb. Quæst. 17. n. 1. Gail. 2. obs. 124. n. 18. 19.*

His ita firmatis, Rationes dubitandi quod concernit, ¶ ad 22
 I. Respondemus, quod illud sit accipiendum de rebus immobili-
 bus, vel solo coherentibus, ac annuis redditibus, qui immobilium

loco habentur. *Dd. in l. jubemus. C. d. SS. Eccles. Myns. cent. 1. obs. 69.* ac de mobilibus, quæ perpetui usus causâ sunt alieno in territorio. *l. 1. 2. & ibi Dd. C. d. V. S. l. ex facto. §. rerum. d. hered. instit. l. debitum. de pignorib. l. 89. d. legat. 3. conf. Hartm. Pistor. observ. singul. 55. n. 5. ibi so fern dieselben destinirt, daß sie stets da bleiben sollen.* Et his casibus rectè mobilia & immobilia extra territorium jacentia DETRACTIONI juri non sunt obnoxia, sive statuta in rem, sive in personam concepta sint, nullo enim Imperii aut jurisdictionis actu comprehenduntur, sed propriè legi illius loci, ubi sita sunt, subjacent. *Schwannmann d. l. c. 3. n. 24. Gail. 2. obs. 124. n. 8.* Ad II. R. † illam procedere tantum quoad præscriptionem fori, *per l. 50. §. 1. de judic.* secus verò, si agatur de successione creditoris, tunc nomina dicuntur de jurisdictione ejus loci, ubi creditor domicilium habuit. Nos autem hîc non loquimur de exactiōe ipsâ faciendâ, vel judicio instituendo, sed de successione Creditoris. Nec infringit nostram sententiam.

24 textus III. loco † citatus. Nam verum est illud, si passivè intelligatur; non autem quando de jurib. & nominibus activis agitur. *Vid. Cass. Klock. de Contribut. cap. 11. n. 74.* qui latius ad text. obst. respondet, & alios Authores adducit. Quò lectorem brevitas studio remitto; Neque enim instituti mei ratio permittit Authoritates Dd. ab aliis recitatas coacervare, & ex allegationum pompa, inanem gloriolam aucupari. Nec IV. † destruit nostram sententiam *l. 68. d. Leg. 2.* Resp. enim, circumscriptivè quidem nomina non esse in loco, sed cum hæreditas peregrino, vel forensi defertur, hæreditati quoque isti insunt nomina, tam istic quàm alibi existentia, ac si civis aliò domicilium suum transferat, personæ alligantur, ut proinde utroque casu, ob illam rationem, Magistratui hæc portio rectè persolvatur: Et nulla ratio est, cur bonis legatis, quæ in loco non circumscribuntur, legato contineri debeant: à diversis igitur non rectè fit illatio. *Everhard*

26 à *Müddelb. in Loc. à separatis &c.* Ad † V. & VII. Dub. rationum cum sint leves, responsuri ad eas in conflictu.

Sic quoque, quod Nomina, juri Detractioni subjacere diximus, id hanc interpretationem accipit: Nisi † Nomina & Debita sint Incerta, extingvibilia & exigibilia. *Vid. Alvar, Valefc. in praxi*

praxi 45. partit & collation. c. 8. n. 12. ubi † docet ea nomina tan- 27
 tum in inventario describenda esse, de quibus reperiuntur Sched-
 ulæ, Chirographa, vel instrumenta juridica, in domo defuncti:
 Quâ ratione hujusmodi nomina non facilis Exactionis haben-
 tem non solvendo dixit. *Math. Coler. tr. d. proc. Execut. p. 1. c. 6.*
n. 146. In disquisitionem commodè porro venit, intricata atque
 confragosa Quæstio: † *Ob Nachfristen zu vernachstewren/* 28
 quando emigrans, Detractionis quotam jam dum solvit?
 Et † quamvis etiam de hâc Quæstione discrepantes inter inter- 29
 pretes reperiantur opiniones; veruntamen omnibus maturè per-
 pensis, Negativa † sententia optima nobis visa est. Hoc enim 30
 facto si quis solvit pretium migrationis, *die Nachstewer/* non am-
 pliùs tenetur ad onera. *Gail. 2. obs. 36.* Nam exigere collectam est
 actus jurisdictionalis, qui exerceri non potest in non subditum.
 Quod procedit, etiamsi quidam emigrantes *von Nachfristen*
 quotam seu gabellam solvissent: Alteri siquidem per alterum,
 non debet iniqua conditio inferri. *l. 74. ff. d. R. 7.* nec res inter
 alios facta alteri obesse, nocere vel præjudicare: *l. 155. d. R. 7. l. 5.*
S. 5. ff. d. op. nov. nunc. Imò ille ipse, qui aliquando præstitit, non
 cogitur in futurum: cum actus nostri etiam voluntarii non ob-
 ligent ultra quàm geruntur. *Bursat. Consil. 16. n. 83. & seq.* Ex quo
 consequitur, daß man *Nachfristen nach erlegten Abschoss zu ver-*
stewren nicht schuldig. Dicis ita quidem res se habere Jure com-
 muni, sed secus esse jure municipali nach *Stattrecht*: quocirca
 hæc sententia non attendenda. Verùm quicquid sit, licet una
 atque altera Civitas reperiatur, quæ *von Nachfristen* (de quibus
 etiam per 10. 20. 30. annos nullum interesse datum fuit,) detra-
 ctionis gabellam exigere non erubescant, prout J. municipali
 possunt, tamen minus rectè: † Consuetudines vel Statuta enim 31
 nisi cum rectâ ratione conveniant, & Reipublicæ ejusque com-
 modo ac utilitati inserviant, nulla esse testatur *Brunig. d. Var.*
Univ. specieb. concl. 53. Et licet insignia Fiscus habeat privilegia.
Speidel. spec. jurid. Polit. hist. lit. F. n. fiscus. eò tamen extendi jura
 fiski nequeunt, ut locum habeant in calamitate hominum, ut
 naufragio, ex quo quæstum colligere non licet. *l. ult. C. de naufr.*

quid enim iniquius, quàm ex re calamitosa, emolumenta capere.
r. t. C. d. naufrag. ex alieno fletu risum conciliare? *Math. Stephan.*
l. 2. p. 1. c. 7. n. 273. d. jurisdict. Alia farinae hujus statuta & con-
 32 *n. 12.* † Nostrum jus Statutarium Nordlingense (hoc in casu con-
 trarium statuens, sc. *Nachfristen*, pro dimidia parte saltem acci-
 pienda, & sic de illa Quotam solvi vult,) omni æquitati ac ratio-
 33 gare posse, arbitramur. SECUNDO. † Eadem præstationi sub-
 jacent bona immobilia sita in loco domicilii defuncti. *Jacob.*
Schult. in addit ad Modest. Pistoris Q. 85. n. 5. part. 2. TERTIO. De
 34 † Legatis etiam ejusmodi gabella s. decima rectè deducitur. *Köp-*
pen decis. 6. n. ult. etiamsi ad vitam duntaxat, vel ad usumfructum
 uxori aliisque personis, vel alimentorum causâ relictum sit. *gloss.*
l. hereditatum. 68. ff. ad L. Falcid. in l. cum bi. 8. §. si integm. 4. ff. d.
transact. Dom. Card. Tusch. tom. 4. pract. concl. d. l. G. concl. 4. §
 35 *6. n. 12.* modò † legatum non sit recompensativum. *Berlich. d.*
concl. 52. n. 46. vel Studiosis ad continuanda studia delatum:
Specthan cent. 2. class. 1. q. 14. n. 12. Vel Ecclesiæ, & generaliter
 quodvis legatum ad pias causas relictum. *Timquell. d. privil. piar.*
caus. priv. 26. n. 2. Vel in annos singulos relictum sit, pro hoc enim,
 utpote conditionali, gabella non simul & semel, sed singulis vi-
 cibus de anno in annum solvitur. *Dn. O. P. Zepper Disc. d. jurid. con-*
tinens nucl. 10. contrav. mater. tit. 8. n. 59. Hoc locò, (ratione lega-
 36 tario: † Utri horum hæc Detractio sit sustinenda, heredi,
 37 an legatario? Res † Distinctionis incudi submittenda est: Aut
 enim testator (qui legatario 2000. legavit) disertè & expressè di-
 sposuit, quod legatarius legatum liberè & absque onere *frey und*
ohn beschwehrt consequi debeat: aut de mente illius planè non
 38 constat. Priori † casu, hæres hanc gabellam Detractionis præsta-
 re tenetur & non legatarius: Quia hæres, secundum voluntatem
 testatoris omninò facere; & quicquid ei à defuncto injunctum
 39 *Exerc. 11. q. 2. in Ajo. fol. (mibi) 250.* (2) fulcit † hanc sententiam
 text. *l. usufr. 52. d. Usufr.* ubi tributa tum præterita quàm futura,
 quæ

47.

quæ sc. post constitutum usumfr. indicuntur, ab herede danda sunt, si ita testatori, fideic. nomine probari potest, & ita Würtembergenses pronunciaffe refert *Rauchb. q. 16.*

Posteriori † verò casu, si de testatoris mente non constat, 40 sed legatum simpliciter sit relictum, extra omnem controversiam est, nō hæredi, sed legatario, fortè peregrino, incumbere, ut de re legata hanc quotam pendat. *Besold. thes. pract. verb. Abschoss. S. utrum peregrinus.* 1. Quia † Dominus commodum sentit. 2. De- 41 tractio hæc in odium peregrinorum recepta, & personæ magis quàm rei imposita est. *Magnif. D. Carpzov. in jurispr. part. 3. const. 38. def. 20.* Sed si hanc gabellam non legatario, sed heredi imposueris, incolam & civem peregrini odio & onere prægravaberis: Quid verò iniquius quàm detractionis onere gravari eum, qui aut omninò nihil, aut tam exiguum quid lucratur, cujus ad tam grande onus nulla est proportio. *l. 94. S. qui test. fac. ff. d. Leg. 1. conf. l. 41. S. 1. l. 114. l. 149. ff. d. R. J.* III. Quia Dominus onera ferre debet. Atqui Legatari9 Dominus fit statim à die mortis testatoris. *l. 80. ff. d. leg. 2. Arn. de Reyger thes. jur. verb. Abschoss n. 2.* Insuper cum quælibet res transeat cum suo onere. *l. 3. C. d. serv. S. aqua. l. 5. C. d. bon. præscript. l. 3. C. d. sent. pass. S. restit.* etiam per consequens legatum in tantum, ut legatario pro parte legati onus recusanti, integrum legatum auferri possit. *l. etiamsi patris. iii. d. Leg. 1. l. qui tutelam. 28. d. test. tutel. Rauchbar q. 16. n. 5.* & ita practitari testatur *Cardinal Tusch. d. l. concl. 6.* Et hæc in legatis observantur: Sed † an etiam in mortis causâ donatis jus De- 42 tractionis locum habeat, non ineptè hîc quæritur. Quod Negamus. *Vid. Berlich di. concl. 52. n. 58. Gomez. var. resol. c. 4. n. 6. Didac. Covarruv. ad rubr. ext. d. testam. part. 3. n. 2. sub fin.* Rationem decidendi nobis suppeditat *Jacob Cujac. lib. 2. ad Afric. in l. si filios. 23. ff. d. mort. c. don. in med. vers. in odiosis donatione causâ mortis S. c. fol. (mibi) 394. S. lib. 3. obs. 17. sub fin.*

QUARTO † jus hoc DETRACTIONIS à quibusdam porrigi- 43 tur ad Dotem & vestes festivas mulierum, quæ extra territorium nubunt: Ratio † illorum potissima est: Quia conferri possunt & 44 debent. *l. 1. S. sed castrense. ff. d. Collation. l. 1. S. t. t. C. d. coll. dot.* & ita:

& ita res hereditariæ, de quibus aliàs detractio fieri assolet, exi-
 45 stunt. Köpp. decis. 6. n. 6. Rosenthal de feud. c. 5. concl. 34. Quod ¶
 tamen rectiùs improbat Waremund. ab Ehrenberg d. subdit. regn.
 Besoldus d. Erario c. 4. n. 14. vers. Equiùs Schwanman d. tr. c. 3. n. 16.
 Tum quia causa studii & dotis æquiparantur. Bart. in l. dotis cau-
 sa. 1. ff. sol. matrim. Tum quia causa dotis est pia. Eleganter Ja-
 son in l. cum is qui. §. mulier. ff. d. Condict. Indeb. n. 1. & 2. supra au-
 46 tem diximus, quod in his causis Detractio locum non habeat. E-
 etiam in Dote. Quod ¶ enim in uno statuitur, hoc etiam in alte-
 ro obtinet, quia æquiparatorum idem est iudicium. Magnificus
 Dn. Præses Disp. 5. fol. (mibi) 77. ad' auth. Habitz. C. ne fil. pro pat.
 Sic & in Hispania ex rebus in dotem datis, sive æstimatæ sint sive
 non, Gabella vel Alcavella non solvitur. Vid. Gutierrez d. Gabell.
 q. 72. n. 6. ut & in Marchic. conf. test. §. 18. ibi: Wann ein Vater
 oder Mutter ein Kind außstewren/demselben an Ehgeld und sonstem
 allerley zusagen/aber ehe es verleget/ gestorben/ ist dasselbe Kind von
 dem zugesagten Ehgeld/ Nachstewer zu geben nicht schuldig/ ob es
 wohl ehiff aus dem Erb bezahlt würde.

SECTIO VII.

QUIBUS MODIS IMMUNITAS AB HAC GABELLA AMITTATUR.

SUMMARI A

1. Continuatio.
2. Immunitas ab hac gabella amittitur PRIMO renunciatione.
3. Quilibet juri & favori suo potest renunciare.
4. Unico actu contrario immunitas non tollitur.
5. declaratur exemplo.
6. singulares personæ, non possunt per contraventionem renunciare pri-
 vileoio Universitati concessio.
7. SECUNDO abusu hoc immunitatis privilegium amittitur.
8. Interest Reipubl. ne quis re suâ malè utatur.
9. Quando Privilegia concessa ob delictum amitti queant.
10. Committitur delictum per Ingratitudinem.
11. 12. TERTIO immunitas hac amittitur, quando cessat causa,
 per regulam vulg. 13. 14.

- 13 14. 15. Illustratur hac regula uno atq; altero exemplo.
- 16. QUARTO tollit immunitatem Principis revocatio:
- 17. 18. 19. Ultima causa immunitatem destruens est Mors tam naturalis quam civilis.

Cum ꝑ de PERSONIS & REBUS, quæ immunitatis privilegio
 1
 Cinvestiuntur ab hæc DETRACTIONIS gabella, supra pro ra-
 tione instituti nostri, ut opinor, satis dictum sit, efflagitat ordo,
 ut ad modos amittendi immunitates transeamus. Amittitur
 autem prædicta personarum & rerum immunitas PRIMO
 Renunciatione ꝑ, quæ fit vel tacite, per actus immunitatis con-
 2
 trarios, vel quando expressis verbis quis profitetur, & mentem
 suam palàm declarat hoc privilegio impofterum se amplius uti
 non velle. *l. si quis 1. ff. qui in jus voc. l. sed & 4. §. quasitum. ff. si quis
 caut. in jud. c. dilect. extr. de foro competent.* Quia jure hoc fundatum
 est, ut ꝑ quilibet juri & favori suo pro se introducto renunciare
 3
 possit. *l. si jud. 41. ff. d. minorib. l. si quis. 29. C. d. pact. l. recusari. 59.
 ff. d. Acquir. hered. Bronchorst. Enantinoph. Cent. 1. quest. 41.* Dixi-
 mus autem in plurali numero ACTUS. Unico ꝑ enim actu contra-
 4
 rio, immunitas effectum successivum, & actum reiterabilem con-
 tinens, non tollitur. *Gail. 2. obs. 60. n. 11.* nisi longissimo tempore,
 puta 40. annorum spacio præscribatur. *text. in c. si de terra. & in
 c. accidens. extr. d. privil. gloss. magistral. ibid. in verb. per 40. an-
 nos. vid. B. Dn. Ungepaar in Comment. sup. Decretal. lib. 5. tit. 33.*
 Sic ꝑ Studiosus exportandæ hereditatis gabellam solvens, licet
 5
 unum præstet actum contrarium, & eò sibi præjudicet, ut solu-
 tam gabellam, ad quam vigore dictorum superius non teneba-
 tur, repetere non possit: in similibus tamen casibus, alio tempo-
 re contingentibus, immunitatis privilegium prætere nihil-
 ominus potest: Quod similiter procedit, etiamsi multi Studio-
 forum Gabellam spontanè solverint, eo enim non obstante, a-
 lius Studiosus datâ occasione immunitatis privilegio gaudet,
 quia ꝑ singulares personæ non possunt per contraventionem re-
 6
 nunciare privilegio, Universitati concessio. *Gail. 2. obs. 60. n. 14.*
 SE CUNDO ꝑ Abusu. *c. privilegia. & c. suarum. ext. d. privileg.*
 7
 G Quando

Quando immunis ab hâc gabella, sub specie suæ hereditatis alterius hæreditatem exportat, *arg. l. 9. C. d. SS. Eccles.* agit enim contra finalem immunitatis causam, quæ est, ut ipse solus, non alius, hoc jure utatur. *l. 11. C. d. judais. l. fin. C. d. spect.* Et † facit hûc quod Reipublicæ interesse dicatur, ne quis re suâ malè utatur. *S. Dominorum. Instit. d. his qui sui vel alien. jur. l. 2. ff. eod.* quod cum primis locum habet in iis, quæ quis ex aliena gratiosa concessione per gratiam & privilegium habet. *Boër decis. 304. n. 7.* addens pro generali ratione, quod substantiâ ac Dominio malè utens se indignum iis reddat, immò fraudem etiam in ea delictum quasi committat: ob † delictum autem privilegia & immunitates amittuntur. *Gail d. arrest. c. 10. n. 13.* puta, quando privilegiatus, vel contra eum, à quo ei privilegium concessum est, vel in ipsum privilegium aliquid committit, quia illi indigni sunt legis beneficio, qui in legem committunt. *l. 9. 37. § ff. d. minor. ibique Wesembecius ad π. n. 5.* Hoc autem pluribus modis contingit, inprimis † fit Ingratitudine, quàm grave autem hoc delictum sit, patet ex *l. generaliter 10. C. d. donat. revoc. Cui accedit l. patronorum. 1. ff. de jure Patron.* in quâ vel multæ ingratitude poenæ recensentur, unde etiam libertatem ob ingratitude revocare Patrono licitum est. *l. alimenta. 6. §. 1. ff. d. agnos. vel al. lib. & Parentibus liberos ob illam exhæredare non denegatur. in Novell. 115. c. 3. & ad summam.* Quod ingratitude maximè sit vituperanda, testatur etiam tritum Germanorum proverbium: *Undanc ist das grôste Laster. Cammerar. Hor. subcisiv. cent. 1. c. 2. & cent. 3. c. 57. jung. Parnormit. c. fin. extr. d. donat.* Præterea † TERTIO expirat hæc immunitas, si ratio finalis, ob quam collata est, cessat: Regula enim est, quod Cessante causâ finali immunitatis, simul deficiat ejus effectus. *l. Geometra. 22. ibi: donec curam gerunt. l. Athletas. §. gentium. ibi: quo ad in presidiatu sint. ff. d. Excusat. Tutor. Sixtin. d. Regalib. lib. 1. c. 6.* Nam † hoc semper cum jure convenit, ut privilegium, quotiescunq̃ etiam illud sit, alicui ex qualibet causâ concessum tamdiu duret, donec deficiente causâ etiam interficiatur. *c. cessante. extr. d. appell. l. 1. C. d. Condiçt. ob caus. l. 1. in fin. ff. de Donat. Gail. 2. obs. 85. n. 3.* Hinc † si Doctor relictâ penitus suâ

functio-

51.

functione, extra vocationis suæ metas versatur, sordida & vilia tractet, puta, si ad mercaturam, negotiationem & cambiam se convertat, hoc ipso privilegio sese quasi exuit, cum hoc ipsum Dignitati & prærogativæ, quæ confertur Doctoribus, ratione lecturæ & aliorum munerum publicorum, non conveniat, per ea quæ refert *Magnif. Dn. Preses Disp. ult. ad dict. Authent. Habita p. (mibi) 115.* Nam † & indulgentiâ Principis, milites non gaudent privilegiis, 14 qui militiam non continuant. *l. fin. C. d. Adv. divers. jud. l. penult. C. d. testam. milit. l. 1. l. 3. l. fin. C. eod. Donell. 6. comment. 21. Gail. 2. obs. 118. n. 13.* quò † exemplo & in Scholastico receptum est, si va- 15 gus & de relictis studiis vitam degat, ceu exauctoratum cæterorum privilegiis uti non posse. *Hunnius ad Authent. nostram Habita. p. (mibi) 17.* procedit enim argumentum à milite ad Studiosos, *arg. l. 14. ibiq. Dd. c. general. ibi: non devagantes. 16. q. 1. c. gloria. l. si duas. in fin. d. Excusat. Tutor. l. 1. C. d. Tyron. l. semper. §. penult. d. jure immun. l. 1. C. de Collegiat. vid. Quirinus Kubach cent. 3. dec. 8. q. 5.*

QUARTO † tollit hanc immunitatem Principis voluntas & 16
 Autoritas, uno verbo Revocatio. Licet enim Princeps absque injustitiæ crimine privilegia levi & non dignâ de causâ tollere non possit, si tamen justæ, publicamque utilitatem respicientes causæ eum moverint: absque conscientiæ & famæ violatione, immunitatem & privilegia revocare ipsi licitum, nec ab æquitate alienum est; cum omnibus in commune, si necessitas exegerit, conveniat, publicis utilitatibus obedire, & detractionis solutionem sine dignitatis privilegio celebrare, *arg. l. 1. C. d. nav. non excus. junct. l. 2. C. de quib. mun. nem. se. excus. lic. Emenckel. d. privileg. lib. 3. c. 8. n. ult. & c. 9. n. 2. 3.* Quæ revocandi licentia tamen limitari potest, si immunitas firmata sit juramento, quod fortiùs frenum animæ injicit, quàm nuda promissio. *Reink. d. R. S. & Eccl. l. 1. cl. 3. c. 9. n. 35.* Omnem pœnitentiam excludit. *Everhard. in Topic. loco à vi juramenti n. 40. & vim clausulæ omni meliori modo habet. Myns. 5. obs. 59. n. 2.*

Ultima † causa immunitatem hanc destruens, est Mors personæ, cui hoc concessum, quippe quæ omnia solvit, (ut loquitur *Novella 22. c. 20.*) ita quoque in privilegio, puta in illo, cujus cau-

sa proxima est, persona, ad quam immediatè venit, vim suam ex-
 18 ercet. Non † autem hoc solum mors naturalis operatur, sed & de
 morte Civili hoc vindicari potest, quia quoad effectum illas inter
 se æquiparari ex jure constat. l. 1. §. 8. ff. d. bon. poss. cont. tab. l. 65.
 §. 12 ff. pro socio. l. 5. ff. d. bon. damn. De morte naturali, vid. l. 1. §.
 2. d. Const. Princip. l. 1. §. 42. ff. d. aqua Quotid. l. cum patron. 28. ff.
 19 d. leg. 2. l. 68. l. 169. ff. d. R. J. Morte † Civili amittitur vel relegatio-
 ne, deportatione, Banno, item ad Triremes condemnatione &c.
 Vid. Myns. 1. obs. 90. Gail. lib. 1. d. Pac. publ. c. 12. n. 3. c. 16. n. 24.

SECTIO ULTIMA
 QUOMODO IPSA DETRACTIO TOLLATUR.

SUMMARIA.

1. 2. Tollitur jus Detractionis transactione & pacto.
 3. 4. proponitur casus, & ex eo Quæstio: An sc. retorsio h. c. lo-
 cum habeat.

5. usq; 8. adferuntur rationes Dubitandi.

9. usq; 14. Rationes decidendi.

15. usq; 22. Quæ illustrantur exemplis.

23. 24. 25. 26. Responsiones ad rationes Dubitandi.

REstat nunc ut pauca subjiciamus de Fine JURIS DETRACTI-
 1 **ONIS**, sc. quomodo illud tollatur. PRIMO † tollitur pacto
 reciproco unius Magistratus cum alio Magistratu: da die Obrig-
 feit sich vergleichen einen freyen Zug gegen einander zu haben. Cu-
 jusmodi pactum Serenissimum Ducem Württembergicum cum
 quibusdam Civitatibus Imperialibus: als Nördlingen Wimpfen/
 Lindauw/ iniisse testatur Knipschild d. jurib. & privileg. Civit. Im-
 2 **perial. d. l. n. 22.** SECUNDO † Transactione, si subditi hoc no-
 mine cum Domino territorii transigant, ut videlicet liberè, quo-
 cunque velint, emigrare possint, daß sie einen freyen Zug haben
 mögen/ ut etiam subditos Ducatus Württemb. fecisse meminit.
 3 **Besold. d. verb. Abschloß.** Quid † autem si statuto vel consuetu-
 dine specialiter hæc de re cautum nihil sit, an ibi detractio vale-
 bit, v. g. fingamus obiter casum. Mortuus est aliquis Noriberga,
 institutò herede Brunsvicensi, ubi obtinet hæc defalcatio: Hic
 dum

dum bona hereditaria *Brunsvigam* transferre parat, Senatus *No-*
ricus, ubi hoc jus planè ignoratur, gabellam bonorum heredita-
 riorum à Cive exigit, obtentò illo jure retorsionis. An t̄ igitur 4
 retorsio ejusmodi locum h̄c habere possit, in contro-
 versia est? Pro ratione dubitandi facit I. Quod dicitur t̄ in *R.* 5
R. de Anno 1555. wo aber/ibi: gegen zimlichen Abtrag der Nachstewr
 wie es eines jedes Ortes von alters hero s̄blich hergebracht und gehal-
 ten worden ist, item *d. An. 1594.* S. und so viel. 28. Quib9 textibus ex-
 pressè cavetur, unius cujusq; loci inveteratam consuetudinem &
 antiquam observantiam debere attendi; unde consequi videtur,
 ubi nunquam recepta hæc gabella, ibi quoque non posse propter
 consuetudinis & observantiæ defectum eam prætendi. Opp. II.
 t̄ *Renneman. p. 2. th. 39. d. 7. retors.* Quod legibus seu Jurispru- 6
 dentia Romanæ, hoc retorsionis jus planè sit invisum & incogni-
 tum. III. Quod t̄ retorsio ejusmodi realis sit executio, in pro- 7
 pria causâ contra non auditum & non defensum, immò ultio, ad-
 eoque jure non admittenda. *l. nullus 24. C. d. Judæis & Calicol.* Id-
 que IV. t̄ juris principium alterum non lædere *S. 3. Inst. d. 7. & 7.* 8
 efflagitare videtur, quippe nemo odio alterius gravandus. Sed
 h̄ic non obstantibus, Affirmativa omni jure verior est, obtinet
 Tenim h̄ic regula juris, in ipsâ æquitate fundata: Quod quis- 9
 que juris in alterum statuerit, eo & ipse uti debet. *Ulpian.*
l. 1. ff. b. t. Quis t̄ enim aspernabitur idem jus sibi dici, quod ipse 10
 aliis dixit, vel dici effecit. *Magnific. Dn. Richter/Præses nostræ Disp.*
Cent. regularum juris 89. p. (mibi) 258. conf. l. 14. ff. d. pact. l. 59. ff.
d. admin. tut. l. 15. vers. quia quod alium facient. ff. si servit vindic. l.
38. vers. porrò eum ff. d. Condiçt. Indeb. l. 17. ff. d. Eviçt. add. Scotan.
Disputat. π. 13. th. 1. Quæ t̄ assertio non solum jure Civili, sed & II
 jure Canonico, per *c. justum. vers. nec in se posse damnare jura. dist. 9.*
c. cum omnes. 6. extr. d. Constit. c. pro illorum 22. S. quia verò. vers.
cum legem nobis imponere. extr. d. præbend. (æquissimam juris ra-
 tionem indig'tans) est fundata. Immo t̄ ipsum jus divinum re- 12
 torsionis fulcimentum ponit: *Math. 7. 12. Luc. 6. v. 31. Tobie 14.*
vers 16. Hinc t̄ *Oldendorp. Class. 1. act. 1. in pr.* hæc omni jure 13
 G 3. stabi-

„stabilitam regulam afficit elogio: Miserrimum nostræ levitatis in
 „tractando jure exemplum est, quod hanc divinam agendi formu-
 „lam, quam Deus ipse viva voce nobis præscripsit, nemo dignetur
 „in ordinem aliarum admittre: cum tamen sit æquissima, & o-
 14 mniū humanarum functionum regulatrix. Et † quamvis sta-
 tuta, quæ civitates sibi peculiariter condere possunt; in se consi-
 derata sint justa: attamen cum derogent juri communi, non sine
 ratione retorsio contra illa loca, quæ particularibus hujusmodi
 juribus vivunt, conceditur. *D. Struv. Diss. Inaug. d. Vindict. pri-
 vat.* ubi simul fundamentum retorsionis firmissimum ponit, jus
 devium à jure communi, & inæquitatem inter unius Reipubl. ci-
 15 ves inducens. His † ita firmiter positis, operæ pretium duximus,
 si pro illustrandâ hâc nostrâ sententiâ, tum Edictum ipsum: Quod
 Quisq̃ue juris &c. tum praxin hodiernam, uno atq̃ue altero exem-
 16 plo corroboremus & illustremus. Et † primum quidem quod
 ipsum Edictum illustrat, exemplum occurrit *in l. 17. C. si cert. pet.*
 ibiq̃ue *Bald. in addit. tit. E.* quod tale est: Si judex minus solen-
 nia instrumenta ad probationem admisit; vicissim contra judi-
 cem in simili causâ, poterunt invalida instrumenta produci. *Con-
 17 fer. Jason. ad d. l. 1. quod quisq̃, juris n. 9.* Alterum † est *Bartoli
 add. l. 3. §. 5. d. t.* ex eoq̃ue *Philippi Decii* ibid. volentis, ut si quis
 impetravit ex nudo pacto actionem, alius ex nudo pacto agere,
 18 possit contra impetrantem. Item † si Magistratus præscriptio-
 nem justam postulanti non dederit, non dabitur quoque illi, si
 quandoq̃ue finitâ administratione ab aliis conventus fuerit, sed
 non habitâ ratione præscriptionis, creditoribus suis satisfacere,
 compellitur. *Wesenb. in π. hîc. & Dn. D. Frantzkius Comm. ad π.
 19 d. t. n. 5.* Luculentissimum † autem omnium *ex l. 7. C. d. Resc. Vend.*
 sumitur, nimirum qui à contractu emtionis perfecto resilit, non
 ægrè feret, ut alter secum contrahens, eodem in se jure utatur,
 quod sibi administrari postulavit. Possemus nullò negotio mul-
 ta alia in medium afferre, *ex c. 6. extr. de Constit. & textu 2. Feud.*
 33. quæ tamen brevitatis causâ hîc sigillatim non enumerō. Ad-
 eundi sunt *Felinus ad d. c. 6. & Vultejus lib. 2. d. feud. c. 3. n. 6.*

§ 7. quibus junge Donellum *lib. 24. Comm. Jur. Civil. c. 21 ibiq;*
Hilligerum. Inter hodiernæ praxew exempla, principem meretur
 locum illud † *Carpzovii lib. 1. Jurispr. Consist. tit. 8. def. 134. 20*
 Quando sc. Magistratus Pontificius, decimas pastoribus Evange-
 licis debitas, è suis territoriis non permittit; tunc Magistratus Ev-
 angelicæ religioni addictus, decimas è suo districtu Pontificiis
 concedendas rectè recusat. Ad † consimilem modum, quia Ad- 21
 venæ in Angliâ à successione Collateralium excluduntur: meritò
 etiam Anglis à Civitate Germanorum, in quâ successio collate-
 raliū obtinet, hereditas non defertur. *Jacob Schult. Quest. pract.*
part. 1. q. 6. Ita ex juris retortione *Bohemis* non datur adspirare ad
 hereditates in Saxoniâ, quandoquidem in Bohemiâ Saxonix in-
 colæ ab omni hereditate arcentur. *Jacob Thoming. decis. 26. num. 6.*
 Haud † dispar ratio liberarum Imperii Civitatum, quæ nulli ex- 22
 terorum hereditatem è bonis suorum civium permittunt absque
 certa detractioe, idem igitur jus ut ab exteris retorqueatur, sub-
 terfugere non possunt. Quare concludendum omninò est, ut
 casu contingente, tam Civis Noribergensis Brunsvigæ, quam
 Civis Brunsvicensis Noribergæ, ad Detractionis Gabellam ex
 jure retortionis teneatur. (*Vid. Hartm. Pistoris obs. singul.*
 43. Qui hâc de re cum *Thomingio* prolixam & elegantem
 disceptationem instituit.) Atque sic in dicasterio hujus Sala-
 næ m. Martio Anno 1625. Dnn. Consiliariis Schvartz-
 burg. zu Arnstadt responsum fuit: *ibi: Solte das Gräßliche*
Erbe in die Graßschafft Hanaw/ oder Hohenlohe ver-
wendet/und dero örter/ do man daselbsten des juris retortio-
nis und abzugeldes sich Obigkeit wegen gebraucht/ es also
gehalten worden: So wäre Hochwohlgedachten Graff
Günthers Gn. sich solches juris retortionis gegen den obsi-
genden Theil/ auch zu gebrauchen in Rechten nachgelassen/
und so viel an gedachten örtern üblichen abgezogen wird/
gleichesfalls abzukürken und einzubringen befügt. V. N. W.
 Simile Responsum refert Magnificus Dn. Præses ad
 requi-

requisitionem Theodori Bradfischs/ Schönfelds Vormünder zu Brissen Nechbergk Gerichtshalters mens. Febr. 23 Anno 1633. Quod brevitatis studio, præterimus. Nec officiant, quæ pro Dubitandi ratione adducta sunt: Ad I. Resp. Illa in se vera esse, quando videlicet civis ab uno loco, in quo hoc jus Detractionis non est receptum, ad alium, ubi idem similiter non obtinet, se confert: hic verò comparativè ad alium locum, ubi jus Detractionis viget & exercetur, contra civem alterius loci, agitur, quò casu etsi Detractionis jus non sit receptum, ex lege talionis usurpari posse, ut in præcitatis Constitutionum textibus non negatur: ita etiam locum habere existimamus, ob rationes præfatas, & ne cæteroquin ditiones vel Civitates cum aliarum Civitatum detrimento locupletentur, hâcque ratione magna inæqualitas cum damno boni publici inducatur. Ad II. Resp. 24 † Si non expressè & explicitè; implicitè tamen ex LL. illud constare & probari posse. Nec † refringit nostram sententiam III. Dub. Ratio ex l. 24. C. d. jud. & Calicol. desumpta: ibi enim est specialis casus in personis sc. judæorum, ob rationem in ipsâ L. allatam, qui sanè ad nostrum casum extendi non potest, propter rationes allatas supra in Rat. Decis. Denique ad IV. Resp. † Regulam quidem utriusque juris notissimam esse & firmissimam: neminem alterius odio prægravari debere. c. 22. d. R. J. in 6. l. 74. d. R. J. Verùm ista locum habet & procedit: nisi aliud aperto jure cautum & inductum sit, prout in nostro casu, siquidem lex etiam dura observanda est. l. 12. ff. qui & à quib. manum. Cæterùm quia ubique in hâc materiâ cautum est, hanc gabellam pendi debere prout singulis locis ab antiquo usu receptum observatumque est, wie es eines jedes Ortes von alters hero üblich hergebracht/ und gehalten worden ist/ non inconveniens institui posset disceptatio. Quod nam dicatur tempus de antiquo? verùm quia pagellæ præter opinionem excrevère, atque temporis ratio hanc ipsam ventilare non admittit, remitto B. L. ad Schwanman dict. tract. c. 6. qui 27 latè hâc de re agit. Ego † autem contraho vela & anchoram figo, videor enim secundis ventis & obstetricante improbo labo-

re portum appulisse. Vale L. B. & istas quas de JURE DETRACTIO-
 NIS tibi examinandas, exhibui theses, *favore tuo dignare*, in qui-
 bus etiam, si quid bene aut quod non displicet, dictum, supremi
 id numinis munus agnosco; sin malè, meæ imbecillitati & juven-
 tuti æquo animo condonabis. Quod superest, jure meritoque
 non *Palamoni* aut *Melicerta* Deastrorum alicui, sed UNI IMMOR-
 TALI DEO, quod facilem cursum dederit, adeoque cœptis nostris
 benignè aspiraverit, aram pono, memor quoque istius: *ιδὼν τὸ*
τέμα τῶ ἱεῶ χάρει δίδῃ.

MANTISSÆ

Loco vacanti paginae tumultuariâ operâ hæc
adjiciantur.

Ex Jure Civili.

I.

Maritus abfuit per Decennium: reversus domi, puerum inve-
 nit unius anni: disquirat Ulpianus *in l. 6. d. his qui sui vel a-*
lien. jur. sunt, an iste sit filius mariti? Quam Quæstionem non
 esse Domitianam, defendemus.

II. Mirum non est, ex legitimo matrimonio spurium nasci.

III. Si Marito injuria facta fuerit, uxori facta non vi-
 detur: nisi illi tale convicium objiciatur, quod necessariò et-
 iam uxoris injuriam involvat, & ipsius pudorem pertingat: v. g.
 si quis Maritum *Cornutum* einen *Hanrey* appellaret, quin ipsi quo-
 que uxori injuria facta videatur, ei que actio injuriarum compe-
 tat, nulli dubitamus.

Ex Jure Canonico.

I. Jure civili, natis ex damnato coitu, ne quidem alimenta
 à Parentibus debentur, quem tamen rigorem, Jus Canon. Cui ex
 communi Dd. sententia standum, sustulit. *c. 5. ext. d. eo qui du-*
xit in matrim.

II. Jure Civili nusquam reperitur, quod duorum conjugum
 corpora in eodem sepulchro sint reponenda; sed J. Can. hoc
 præcipitur, ob rationem hanc; Quod quos DEUS conjunxit, ho-

H mo

mo seperare non debeat. *c. 2. Ebron. c. seq. 13. q. 2.* Quid verò si
Mulier plures habuerit Maritos?

Ex Jure Feudali.

I. Sicut ex Sponfa genitus, etiam non interveniente benedi-
ctione Sacerdotali, rectè in feudo succedit: ita legitimatus per
subsequens matrimonium, per verba investituræ für sich und sei-
ne Ehlichgebohrne Leibes Lehn Erben/ à successione removeri non
potest.

II. Licet Vasallus defunctus juraverit pro se & successoribus
(daß Er und seine Erben/ deme Lehn Herrn trew und hold seyn wol-
len) nihilominus successores ejus tenentur juramenta fidelitatis
præstare.

III. Filius contra patrem, Dominum feudi injustè lædentem,
justè arma induit: quâquam satis durum & inhumanum videtur.

Ex Jure Publico.

I. Imperator imperii status ita vocare ad Comitiam potest, ut
sub certâ poenâ personaliter compareant.

II. Quod verba illa pacificationis, bey poen des Landfriedens/
rectè sint referenda etiam ad Imperatorem, extra dubitationis
aleam positum est, ita ut ipse Imperator teneatur ad poenas pacis
publicæ, si, (quod tamen non præsumitur,) contra faciat.

III. Civitates Imperiales & liberæ, non tantùm consultandi,
sed etiam votandi Jus habent in Comitiiis.

Ex Constit. Caroli V.

I. Quando Reus est convictus, licet crimen confessus non sit,
tamen sententia condemnatoria contra ipsum est ferenda. *Cui nō
obstat artic. 16.*

II. Per artic. 121. *Ejusd. Constit.* sublata est *l. eum qui. 18. C. ad
L. Jul. d. Adult.*

III. Qui filias vel uxorem suam, turpis quæstus causâ ad libi-
dinem explendam alii turpiter prostituunt, etiam ultimi supplici
poenâ affici possunt.

Ame

A *Vt equare potes pol! aut superare parentem
Insignem (meritò quem nunc Nördlingia ve-*
stra

suspicit, & gaudet sic fulgere Consule tanto)
*Ecce fidem! rursus Themide applaudente, cathedram
Calfacis egregiè. Mox Me sponfore Tiaram
Sarranam accipies, letus patriamque redibis.*

*Ita Genere & virtute Nobil. Dno. Au-
tori amicè gratulat.*

Johann Volk. Bechman/ D.
& designat. Academiae Rector.

Publica dum rursus conscendere pulpita ten-
conatum laudo, perge juvante Deo. (tas,
Perge, Themis nobis quos nectit solvere nodos,
spondeo, percipies commoda larga satis.

Honoris & benigni affectus c. f.

Præses.

Ignea vis mentis gliscit, simul ardor in amplum
diffusus Juris spatium penetralia lustrat.
Fallor? an illustri. Patriæ certissima spes est,
vividus ut fulgas justi Dictator & æqui.

*Præ-Eximio Dn. Respond. de præclaro
eruditionis specimine gratulat.*

Severus Christoph. Olpius
Prof. Publ.

Doctis.

Doctissimo atque Pereximio
DN. HEINRICO GOTHOFREDO
GUNDELFINGERO LL. Cultori per-
strenuo,

Fautori & Amico singulariter dilecto ac honorando,
de Jure Detractionis publicè disputaturo

Est templum Themidos Legumlatricis in alto,
Vertice Parnassi: tentant hunc scandere multi,
Ascendunt pauci. nam cum lentare fuisset
Hos satius pede festinant properante, satisq̄
Et nimium sibi jam solida sorpsisse videntur
Artis opus. tamen ô pepones & mente carentes,
Undosum hoc pelagus non exhauritur in anno!

Gundelfingerus melius sapit; ordine recto
Scandit ad Astrae per celsa cacumina sedem.
Utibiles linguas responsaq̄, prisca Sophorum
Jure. q̄. Consultum cor, corpus mente sagaci
Nocturnâ versasse manu, versasse diurnâ,
Princeps cura tibi fuit, est, & erit quoq̄ semper.
Hac tu vera negas? Sed eò mihi vera magis sunt;
Quò quis doctior est, est hoccè modestior idem.
Hocq̄, vel hinc paret, dum nunc ad Juris amussim
Monstras, an possint civilia fœdera linqui
Sumtibus absq̄ ullis: Et monstras (herclè) ita doctè,
Ut (licet inficieris & hoc) sis dignus ut omni
Liber in Accessu sis liber in emigratu.

Gratulatur

Justus Engelbertus Hoyer/
J. U. Cand.

F I N I S.

Jena, Diss., 1662

A-Stg

ULB Halle

3

004 814 398

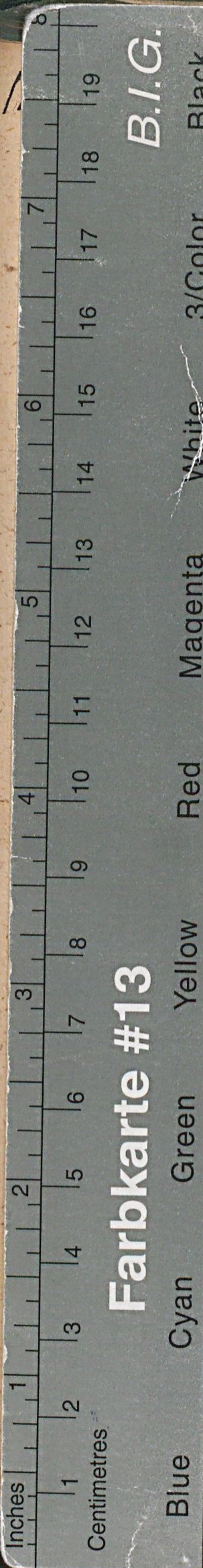

f

VD 17

Farbkarte #13

B.I.G.

1662, 10

806

STENTE NUMINE,
m Astrææ Sacerdotum
SENSU,
CADEMIA JENENSI,
RÆSIDIO

i, Excellentissimi atq; Consultissimi,
PHORI PHILIPPI
ntecessoris in hâc Salanâ
cri Palatii Cæsarei, nec non Sca-
inarii eminentissimi, Consiliarii
ncialis Assessoris gravissimi,
i, & Doctoris summo obsequio
prosequendi.

U S
CTIONIS,

Recht
des
o) Bachstewer /

MPORE SOLITO
Themidos coronæ
P. P.
HOFREDUS Gundelfinger /
LINGENSIS.

mensis Januarii
M. DC. LXII.
ad Attic.
nullum video finem mali.
phéo JOHANNIS NISII.

37